

“Αγωνίζου τον καλόν αιώνα της κρίσεως” (Α΄ Τιμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΒ΄ - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 152 - ΤΙΜΗ, 0,015 €ΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Γράφει ο Στυλ. Λαγουρός

• ΘΑ ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΟΥΜΕ τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο κ. Ιερώνυμο, μετά του οποίου συνυπηρετήσαμε στο ίδιο Σχολείο επί σειράν ετών με αγαστή συνεργασία και φιλία αγάπης Χριστού, να αναγνώσει τους καλοπροαίρετους λογισμούς μας και τις ανήσυχες σκέψεις μας, με επιείκεια και αντίστοιχη κατανόηση.

• ΣΕ ΑΡΘΡΟ της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ» (2.10.2009) με τίτλο «προβληματισμός Ιερωνύμου για τις ενορίες» γράφεται μεταξύ άλλων ότι ο Αρχιεπίσκοπος «δεν θα δεχθεί ολιγωρίες και ξεπερασμένες νοοτροπίες» ούτε «υπαλλήλους και επαγγελματίες, αλλά βοηθούς και συνεργάτες».

• ΟΥΔΕΙΣ μπορεί να διαφωνήσει με τις εξαγγελίες αυτές (αρχές ήθους) του Αρχιεπισκόπου, υπό τον όρον όμως ότι θα έχουν εξαντληθεί όλα τα ποιμαντικά μέσα για να επανέλθουν εις την τάξι οι «αποίμαντοι ποιμένες» και οι «αρχιποιμένες» θα έχουν απαλλαγεί, πρώτοι αυτοί, από τις «ξεπερασμένες νοοτροπίες».

• ΚΑΙ ΕΞΗΓΟΥΜΑΣΤΕ: Πώς θα ξεπερασθεί η «νοοτροπία» να στοιβάζονται στην Αθήνα και στις μεγάλες πόλεις εκατοντάδες νεαρά «αρχιμανδριτάκια», εκτοπίζοντας πολλούς και σεβάσιμους πρεσβυτέρους, με την μόνη ενασχόλησή τους να κτίζουν μεθοδικά την καριέρα της... επισκοποποιήσεώς τους;

Ποιοι τους κατέστησαν και τους επέλεξαν; Αν δεν κάνουν καλά το έργο τους τώρα, την ευθύνη δεν την φέρουν αυτοί που τους επέλεξαν;

• ΠΟΙΩΝ το παράδειγμα ενθαρρύνει αυτή την «νοοτροπία» που έγινε θεσμός εκκλησιολογικής εκτροπής; Σε ποία «μάνδρα-μοναστήρι» ασκούνται, υπακούουν και θυσιάζουν την υπερτροφική, μη αποκρουπιόμενη ματαιοδοξία τους να χρυσοφορεθούν θρονιασμένοι;

• ΟΤΑΝ πατριάρχες, αρχιεπίσκοποι, επίσκοποι και λοιποί εκκλησιαστικοί ευνοούμενοι και συναυλιζόμενοι κατασκανδαλίζουν το σώμα της Εκκλησίας με τις άσωτες και αθεράπευτες «νοοτροπίες» τους, οι «απειθούντες» παπάδες μας εμάρναναν;

• ΣΥΜΜΑΖΕΨΤΕ, Μακαριώτατε, σας παρακαλούμε θερμά, θερμότατα κάποιους «δεσποτάδες» που με την αλαζονεία, την οίηση, την ματαιοδοξία, τα «κουσουρία», τις ονοματήριες «επιδείξεις», τις of shore αποταμιεύσεις και πολλά άλλα που δεν γράφονται, και τότε τιμωρήστε, με την σοφία πατέρα προς τέκνα, τους «ολιγωρούντες», «απειθούντες» και ακολουθώντας τις «ξεπερασμένες νοοτροπίες» των συλλειτουργών σας.

• ΜΗΠΩΣ όλα αυτά δείχνουν έλλειψη κατανόησης, αγάπης και παιδαγωγικής, να ζητείται «τηλεγραφικά» η παραίτηση του ενός τρίτου των προϊσταμένων των ενοριών έστω και απειθούντων;

• ΜΗΠΩΣ, Μακαριώτατε, είναι προτιμότερο να «εναγκαλισθείτε» και να ασχοληθείτε με τους εφημέριους σας και λιγότερο με τους «εναγκαλισμούς» των απάτριδων, των εκκλησιολογικών, των αποβαπτισμένων, των ανελλήνιστων, των ύπουλων και δόλιων υπονομευτών του Έθνους, της Πατρίδας και της Μάνας μας της Εκκλησίας;

• ΕΙΝΑΙ αδιανόητο, Μακαριώτατε, να «συζητάτε» π.χ. με τον γνωστό Σηφουνάκη, αφήνοντας πολλά ερωτηματικά ποία σκοπιμότητα σας οδήγησε σε μια τέτοια «συζήτηση», όταν πολλούς εφημέριους ανεπλήρητους και μοχθώντας για το ποιμνίο τους, το Ποίμνιο σας, δεν τους γνωρίζετε ούτε κατ' όψιν.

• ΟΧΙ, Μακαριώτατε, μην ισχυρίζεσθε ότι «είναι πολύ δύσκολο να συζητήσετε με όλους κατ' ιδίαν». Πρέπει ο «καλός ποιμένας», Σεις, να τους βλέπετε έναν-έναν γιατί αυτοί σας εκπροσωπούν στις ενορίες και το θυσιαστήριο. Αυτοί πάση θυσία έχουν ανάγκη την προσωπική επαφή με τον ποιμενάρχη τους, όπως τα παιδιά από την ίδια με αυτήν του πατέρα τους.

• ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ της αγάπης σας και της στοργής σας έχουν πρώτα απ' όλα οι ποιμένες των ενοριών της Ποίμνης σας και δευτερευόντως τα θεσμικά όργανα των... εκκλησιολογικών.

• ΓΙΑΤΙ, Μακαριώτατε, αν εσείς και οι συνεπίσκοποι σας δεν δείξουν αυτή τη φροντίδα και την στοργή στους εφημέριους, πολύ σύντομα τα 1500 κενά των ενοριών θα γίνουν 3000 και θα επανδρώνονται, όπως το φέρνει η «κατάρτα», με... θηλύφωνους επαγγελματίες.

συνεχίζεται στην 2η σελίδα

ΜΗΝΥΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΑΤΝΗ

ΗΛΘΕ ΕΚΕΙΝΟΣ!

Ήλθε! Ποιος ήλθε; **ΕΚΕΙΝΟΣ**. Ποιος Εκείνος; Εκείνος με τα πολλά ονόματα. Με τις πολλές τις χάρες. Με τα πολλά τα δώρα. Εκείνος. «**Η προσδοκία των εθνών**». Εκείνος που τον περίμεναν αιώνες και αιώνες, άνθρωποι και άνθρωποι. Λαοί και λαοί. Όλοι οι αιώνες και όλοι οι άνθρωποι. Εκείνος που ήταν ο πανανθρώπινος πόθος και η πάγκοινη λαχτάρα πάνω στη γη. **Ο Ιησούς. Ο Σωτήρας. Ο** Λυτρωτής.

Ήλθε Εκείνος, «το μέγα φως», και μαζί Του «φως ανέτειλε» πάνω στη γη. Φως πλούσιο, φως άπλετο, για να φωτίζει τις στράτες της ζωής των ανθρώπων. Γιατί κι ως τότε είχε φώτα, «χίλια φώτα, μα δεν ήτανε το Φως!». Και ο άνθρωπος έψαχνε και αναζητούσε «φως, περισσότερο φως». Το Φως.

Κι ήλθε το Φως! **Ανέτειλε από τη Φάτνη της Βηθλεέμ**. Ταπεινά και αθόρυβα, για να ζήσει τη ζωή του ανθρώπου, να τον πλησιάσει και να του αλλάξει τη ζωή. Να του πάρει το σκοτάδι. Τα πολλά σκοτάδια, που οι αιώνες συσσωρεύσαν στο πνεύμα του και στην καρδιά του, και να τον κάνει ολόφωτο και δροσερό, σαν το ανοιξιότικο λουλούδι.

Ας μην αμφιβάλει κανείς ότι **ήλθε Εκείνος**. Το «μέγα Φως». Ο Ήλιος. Ο Χριστός. Ο ενανθρωπήσας Θεός μας.

Το είπαν οι άγγελοι εκείνη την άγια νύχτα. Τη μοναδική. Την ανεπανάληπτη, που σαν κι αυτήν άλλη δεν ξαναείδε η γη. Πάνω από 2.000 χρόνια πέρασαν από τότε κι όμως όλο και πιο πολύ λάμπει το μεγαλείο της. Το μεγαλείο εκείνης της χειμωνιάτικης, ήσυχης νύ-

συνεχίζεται στην 2η σελίδα

ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

- **ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΚΕΡΚΟΠΟΡΤΑ**
- **ΟΙ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΡΧΟΝΤΑΙ**
- **ΤΑ ΚΑΣΤΡΑ ΠΕΦΤΟΥΝ**

σελ. 7

Μπροστά στον καινούργιο χρόνο

του Ε. ΒΛΑΧΑΚΗ

Μόνο μέσα στον Παντοδύναμο Κύριο, αισθανθήκαμε και μάθαμε, ότι αυτός ο κόσμος είναι ο πρόλογος για τον άλλον και το προίμιο για την αιωνιότητα και ότι η επίγεια ζωή είναι η προετοιμασία και η απαρχή του αιώνιου αγαθού. «Δούλε αγαθέ και πιστέ, επί ολίγα ης πιστός, επί πολλών σε καταστήσω. είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου» (Ματθ. 25, 21, 27). Το θεανθρώπινο αυτό κατόρθωμα, της τελειοποίησης του ανθρώπου, είναι ένας συνεχής αγώνας κατά της αμαρτίας, των πειρασμών, των παθών και των ακαθάρτων πνευμάτων.

Στον αγώνα αυτό, ο χριστιανός βγαίνει πάντοτε νικητής, εάν χρησιμοποιεί τις δυνάμεις που του παρέχει ο Χριστός. Στον αγώνα αυτό κοπιάζει και βασανίζεται η ψυχή του, η συνειδήσή του, το σώμα του, η θέλησή του και ανάλογα με τον κόπο που παίρνει την αμοιβή από τον Κύριο.

Ο Θεός είναι ο κάτοχος και φορέας της αιωνιότητας, ο άνθρωπος, ο εκπρόσωπος

συνεχίζεται στην 6η σελίδα

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

του Π. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΚΟΛΛΑ

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, με γενναιότητα, Πατερικού ύψους, επεσήμανε, ενώπιον της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας 2009, χρόνια προβλήματα που ταλανίζουν την Ορθόδοξη Εκκλησία μας, και απαίτησε να εργαστούν για την άμεση θεραπεία τους. Επεσήμανε με έμφαση την ελλειμματική λειτουργία των Συνοδικών Επιτροπών. Την ανάγκη επανεξέτασης και διοργάνωσης της διοίκησης των εκκλησιαστικών πραγμάτων με γνώμονα πάντοτε τους Θεούς και Ιερούς Κανόνες, την γνήσια Παράδοσή μας, τις εμπειρίες, και τις κείμενες διατάξεις. Και προσέτι τόνισε, με κατηγορηματικότητα, **«ότι είναι καιρός να μελετηθεί μετά πολλής προσοχής, συνέσεως, και διακρίσεως και η αλλαγή, προς το καλύτερο, του τρόπου εκλογής των Αρχιερέων, και όλα αυτά «δίχα έξωθεν επεμβάσεων».**

Ως ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ Ιερωμένος και Θεολόγος, επιφορτισμένος να είναι πάντοτε έτοιμος να υπερασπιστεί την αληθινή Γραφο/Κανονική αλήθεια «παντί τω αιτούντι» [Α΄ Πέτρ. 3,15] παραθέτω κατωτέρω, υϊκώς, σε επίρρωση όλων αυτών των γενναίων Γραφο/Κανονικο/Εκκλησιολογικών επισημάνσεων του Μακαριωτάτου, αλλά και όσον αφορά τη πραγμάτωσή τους, Προτάσεις για την Ανανέωση του Βαρέως Νοσούντος Εκκλησιαστικού Διοικητικού μας Συστήματος:

συνεχίζεται στην 4η σελίδα

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

συνέχεια από την 1η σελίδα

• **ΜΕ ΑΥΤΕΣ** τις λίγες σκέψεις αποτυπώνουμε, με όλο το σεβασμό στο πρόσωπό σας, τους λογισμούς και τις ανησυχίες μας, με το αναφαίρετο δικαίωμα, εμείς οι λαϊκοί, να πονάμε εξ ίσου με τους ποιμένες για την Εκκλησία και τα δεινοπαθήματά της.

• **ΕΧΕΤΕ** παρατηρήσει, ότι δυστυχώς, στην ίδια αυλή της «διαφθοράς» συνωστίζονται τα πολιτικά με τα εκκλησιαστικά λαμόγια;

• **ΔΕΝ ΠΡΟΦΘΑΣΕ** να κοπάσει ο θόρυβος από τον πάταγο οικονομικής και ηθικής πτώσεως της «Αλληλεγγύης» και άρχισε νέος κύκλος «εργασιών» με καινούργια και αδιάφθορα τρωκτικά που πωλούν και εκποιούν οικόπεδα της Εκκλησίας στη Βουλαγαμένη.

• **ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ** θα μπει το «μαχαίρι στο κόκκαλο» ή θα κουκουλωθούν όλα, ως συνήθως συμβαίνει;

• **ΔΕΝ ΟΣΜΙΖΕΣΘΕ**, φίλοι αναγνώστες, την αποφορά της πτωμαίνης που αναδύεται από την Κηφισιά; Και όμως αυτό το σκληρόκόμβρωτο πτώμα επιχειρούν, με νύχια και με δόντια, να το αναστήσουν θρονιάζοντάς το και πάλι στην πολύπαθη Κηφισιά.

• **ΑΝ ΟΛΟΙ** αυτοί που επιχειρούν τα ανήκουστα δεν σέβονται το Σώμα της Εκκλησίας, τουλάχιστον δεν σέβονται την ψυχή του ανθρώπου αυτού που έχει γίνει θέατρο «αγγέλους και ανθρώπων», να του υποδείξουν ότι αυτή τη στιγμή και όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, η μόνη λύση που υπάρχει είναι να κλείσει ο ίδιος σε Μοναστήρι για μετάνοια;

• **ΒΛΑΣΤΗΜΑΤΕ** τα θεία είναι «ευρωπαϊκά»... κυνικός πολιτισμός (!!) «Με απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ασυναρτησίας η εξύβριση των θείων είναι ελεύθερη έκφραση της ελεύθερης βούλησης του ανθρώπου...».

• **ΚΑΙ ΤΗΝ** απόφαση ποιοί την πήραν; Τα ανθρωποειδή τέρατα των μεταλλαγμένων υβριδίων των ηγετών της Ε.Ε....

• **ΘΑ ΗΤΑΝ** πολύ ενδιαφέρον να αρχίσουν οι ίδιοι να βλαστημούνε τον «Μωάμεθ», για να ξεσηκωθεί η εξισλαμισμένη Ευρώπη, να τους κάψει απ' άκρου εις άκρον. Αν σας βαστά, ξεκινήστε....

• **ΘΥΕΛΛΑ** σήκωσε στον θεολογικό κόσμο ένα ασυνάρτητο-φιλοπαπικό άρθρο του καθηγητού κ. Φειδά με στόχο να αλλοιώσει την απαγόρευση των ι. Κανόνων σε συμπτώσεις με αιρετικούς. Και το περιοδικό «Σταυρός» προτείνει να μην λέγεται Φειδάς αλλά Φιδάς... φίδι στον κόρφο της Ορθοδοξίας!

• **ΤΟ «ΚΕΦΑΛΟΚΛΕΙΔΩΜΑ»** του Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίου στην Εκκλησία της Ελλάδος ίσως αποβεί μοιραίο, αν δεν πάρουμε τα μέτρα μας, όχι μόνον για την αυτοκεφαλία της αλλά και προπαντός για τους προβλέψιμους πλέον οικουμενιστικούς προσανατολισμούς του.

• **ΔΥΣΤΥΧΩΣ**, είτε από ανεξήγητους «φόβους» είτε από άγνοια των κινδύνων, όλο και περισσότεροι επίσκοποι της Εκκλησίας σιωπούν και ακολουθούν εμμέσως, ανεπίγνωστα, τους σκολιούς δρόμους των οικουμενιστών (!) ενασχολήσεών του.

• **Ο κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ** αλωνίζει, τη χώρα... ειρηνικά ραινόμενος με λουλούδια, και όπου κάποιος ευαίσθητοι πιστοί ορθόδοξοι του υπενθυμίζουν την αντίθεσή τους στα οικουμενιστικά ανοίγματά του, αντιμετωπίζουν επιθετικά την Κρατική βία... μέσα στο σπίτι μας, στην αυλή μας...

• **ΗΔΗ** οι απαράδεκτες επιλογές του κ. Βαρθολομαίου αφύπνισαν μεν ορθόδοξες συνειδήσεις αλλά διχάζουν παράλληλα το ορθόδοξο πλήρωμα, ώστε να αναβιώσει ο ολέθριος παλιός διχασμός ενωτικοί-ανθενωτικοί... Οι βατικάνιοι βεβαίως πανηγυρίζουν (!).

• **ΕΞΟΡΓΙΣΤΙΚΟ** τυγχάνει επίσης το γεγονός, ότι, ενώ απολαμβάνει μέσα στο σπίτι μας αβραμιαία φιλοξενία, ο «ειρηνικός», ο «μειλίχιος» και «φιλόφρων» κ. Βαρθολομαίος, γίνεται... «τούρκος», όταν του υποδεικνύουν τον κίνδυνο εξουπισμού μας από τις συμπτώσεις του και τα ανοίγματά του με τους παπικούς απειλώντας τους πάντες και τα πάντα.

• **Η «ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ»** κατά του Οικουμενισμού, που κυκλοφόρησε, και έτυχε ευρείας αποδοχής και υπογράφεται, από πλήθος ιερωμένων και λαϊκών, ενόχλησε τον κ. Βαρθολομαίο και σε κήρυγμά του στο Βόσπορο (30.8.09) απειλήσε ότι «προσεχώς θα πάρουν την δέουσα απάντησιν από το Οικουμενικόν Πατριαρχείον, διότι αυτά τα πράγματα είναι απαράδεκτα» χαρακτηρίζοντας τους υπογράφοντας (την Ο.Π.) ως «υπερ-ορθόδοξους» (βλέπε «Παρακαταθήκη» τεύχος 67, Ιούλιος-Αύγ.2009).

Από το περιοδικό «Χριστιανική Βιβλιογραφία»

συνέχεια από την 1η σελίδα

ΗΛΘΕ ΕΚΕΙΝΟΣ!

χτας, που έμελλε να γίνει ορόσημο στην πανανθρώπινη ιστορία. Και στο έξης όλα τα ιστορικά γεγονότα να χαρακτηρίζονται με αρχή μέτρησής εκείνη την ιστορική νύχτα, κατά την οποία ο Θεός ως άνθρωπος μπαίνει στην ιστορία του ανθρώπου. Στην **παγκόσμια ιστορία** και στην **προσωπική ιστορία** του καθενός χωριστά.

Στην παγκόσμια ιστορία, γιατί όλα τα ιστορικά γεγονότα τοποθετούμενα μέσα στο χρόνο χαρακτηρίζονται χρονικά ότι συνέβησαν **προ Χριστού ή μετά Χριστόν**. π.Χ. ή μ.Χ. Πιστοί και άπιστοι, δικοί του και εχθροί του, φίλοι και πολέμιοί του, παίρνουν στα χείλη τους το όνομά Του και εκόντες -άκο-

ντες ομολογούν τη διαχρονικότητά Του, την οικουμενικότητά Του και την παντοτινή Του παρουσία στη ζωή του ανθρώπου. Με ποιόν άλλον τρόπο θα μπορούσαμε να προσδιορίσουμε ότι ζούμε στα 2008 μ.Χ.; Για όσους Τον πιστεύουμε και Τον αγαπούμε, είναι **χαρά και πνευματική ευφροσύνη** για τις ψυχές μας να προφέρουμε το πανάγιο όνομά Του: **μετά Χριστόν!** Είναι ακόμη ομολογία να το προφέρει κανείς. Ομολογία, που σε χρόνια ειρηνικά της Εκκλησίας ήταν δόξα και τιμή για τους πιστούς. Σε χρόνια όμως διωγμών ήταν αίμα, μαρτύριο και δόξα. Αυτό το όνομα, που πολεμήθηκε όσο κανένα άλλο, αγαπήθηκε επίσης όσο κανένα άλλο. Το ομολόγησε πικραμένος ο άλλοτε πανίσχυρος **Ναπολέων**, όταν έβλεπε ότι έσβηνε ξεχασμένος από όλους και εξόριστος στο νησί της Αγ. Ελένης: «*Τί άβυσσος μεταξύ της βαθιάς αθλιότητάς μου και της αιώνιας βασιλείας του Χριστού, που σε κάθε γωνιά της γης Τον αγαπούν, Τον λατρεύουν και Τον δοξάζουν! Κι αυτήν ακόμη την ώρα χιλιάδες άνθρωποι θα επιθυμούσαν να πεθάνουν γι' Αυτόν!*».

Και ο Ερνέστος Ρενάν με τη δική του πένα αποτύπωσε μια μεγάλη αλήθεια: «*Θα διασαλευτεί ο κόσμος εκ θεμελίων, αν αποσπασθεί το όνομά Του εκ του κόσμου αυτού!*»!

Αλλά **Εκείνος, ο γλυκός Χριστός**, η «επί γης ειρήνη», **μπαίνει** και στην **προσωπική ζωή** του κάθε ανθρώπου. Ή, καλύτερα, **μπορεί να μπει** στην προσωπική ζωή του ανθρώπου, αν ο άνθρωπος θέλει, γιατί έχει πάρει από το Δημιουργό του ένα πολύτιμο δώρο. Το δώρο της ελεύθερης επιλογής. Το αυτεξούσιο. Το δικαίωμα να σωθεί μόνον αν θέλει να σωθεί. Δική του είναι η απόφαση.

Γι' αυτόν όμως που θέλει να σωθεί, ο Χριστός «*ενηθρόνησεν*», ίνα ημείς θεοποιηθώμεν», μας εξηγεί ο **Μ. Αθανάσιος**. Έγινε Εκείνος άνθρωπος, για να χαρίσει στον άνθρωπο τη θέωση. Να τον κάνει παιδί του Θεού κατά χάρη, ισότιμο μέλος του σώματός Του, με δικαίωμα κληρονομιάς στη βασιλεία Του. Και ακόμη, «*κατέβη προς ημάς*», ίνα ημάς και μένοντας επί γης έτι προς ουρανόν αναγάγη δια της αγγελικής πολιτείας», προσθέτει ο **άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς**. Ήλθε Εκείνος σε μας, για να μας διδάξει πως να ζούμε ουράνια, ενώ ακόμη θα είμαστε πάνω στη

γη. Πώς να γίνουμε επίγειοι άγγελοι. Άγιοι. Ουρανοπολίτες.

Έτσι μπαίνει ο Χριστός στην προσωπική ζωή του ανθρώπου. Με την πνευματική του αναγέννηση. Με την ανακαίνιση της φύσεώς του. Με τη νέα του ζωή. Με την εν Χριστώ ζωή, την οποία θα χαρακτηρίζει η μίμηση της ζωής Εκείνου, ο οποίος «*ουδέν άποπον έπραξε*» (Λουκ. 23, 42) κατά την επίγεια ζωή Του. Πολλοί που δοκίμασαν πρώτα την πίκρα της αμαρτίας στη ζωή τους, όταν γνώρισαν τη γλυκύτητα της ζωής κοντά στο Χριστό, είπαν με παράπονο: «*Γιατί, Χριστέ, να σε γνωρίσω τόσο αργά;*». Και, γέροντας 70 ετών,

ο οποίος έζησε κατά Θεόν μόνο τα επτά τελευταία χρόνια της ζωής του, παρήγγειλε την εξής επιγραφή πάνω στην επιτύμβια πλάκα του: «*Εδώ βρίσκεται άνθρωπος 70 ετών, ο οποίος όμως έζησε μόνον 7 χρόνια*». Ανερμήνευτο; Περιέργο; Παράδοξο; Όχι. Η αληθινή ζωή του γέροντα ήταν μόνο τα επτά χρόνια της πνευματικής του αναγέννησης.

Έζησε 63 χρόνια π.Χ. και 7 χρόνια μ.Χ.!

Ήλθε Εκείνος! Και έφερε μαζί Του την ειρήνη. Τη χαρά. Την αλήθεια. Την ελπίδα. Τη σωτηρία. Τη λύτρωση. Τον ουρανό. Την αιωνιότητα.

Ήλθε και μπήκε **στην παγκόσμια ιστορία**. Και τη χώρισε στη μέση. Την έταμε στα δυο για πάντα: **π.Χ. και μ.Χ.!**

Ήλθε, για να μπει και **στην προσωπική ζωή** του κάθε ανθρώπου. Να τη χωρίσει στα δυο. Στα χρόνια της άγνοιας και στα χρόνια της γνώσης της αλήθειας. Στα χρόνια της αμαρτίας και στα χρόνια της αρετής. Γι' αυτόν το λόγο «*ενηθρόνησεν*».

Πολλοί τον δέχονται. Και σώζονται. Πολλοί. Εκατομμύρια. Για όλους υπάρχει θέση στον ουρανό. Έτσι είπε Εκείνος, που καλεί όλους κοντά Του. «*Εν τω οίκω του πατρός μου μοναί πολλαί εισιν*» (Ιωάν. 14, 2).

Ήλθε Εκείνος πάνω στη γη. Γεγονός αναμφισβήτητο.

Για μας όμως ήλθε; Για μένα; Για σένα, αγαπητέ αναγνώστη; Τον βάλουμε οδηγητή στη ζωή μας; Τη χώρισε για πάντα στα δυο; Αναφερόμαστε στα γεγονότα της ζωής μας με το π.Χ. και μ.Χ.;

Αν ναι, «Δόξα εν υψίστοις Θεώ»!

Αν όχι, ας μη βραδυπορούμε.

Ήλθε Εκείνος στη γη, για να ανεβάσει εμάς στον ουρανό. Ας τον πλησιάσουμε. Ας τον γνωρίσουμε. Κι ας Τον ακολουθήσουμε με πίστη και αφοσίωση. **Είναι υπέροχη η πορεία της ζωής με το Χριστό. Είναι μια γλυκιά πρόγευση της ουράνιας ευφροσύνης. Μαζί με το Χριστό ζει κανείς παραδεισένιες στιγμές, ακόμη κι όταν ανεβαίνει το Γολγοθά της ζωής του.** Όποιος δεν γνώρισε το Χριστό, ας πάρει το δρόμο που οδηγεί κοντά Του. Θα δει και θα γευτεί ότι «*χρηστός ο Κύριος*». Και μαζί με τους αγγέλους θα ψάλλει τον ύμνο της χαράς και της δοξολογίας: «**Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία**».

Περ. «**ΟΣΙΑ ΞΕΝΗ**»

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 152, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009

Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τσιόπουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστρωναυτών,
Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

ΕΤΣΙ ΔΙΚΑΖΟΥΝ ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Σήμερα δημοσιεύουμε την 13η από τις 14 κατηγορίες που συντάξε ο κατήγορος και δικαστής Ιγνάτιος Λάππας, και την 13η αντίκρουση από τον κατηγορούμενο π. Ευθύμιο Τρικαμινά

(συνέχεια
από το προηγούμενο φύλλο)
**13η κατηγορία
του δεσποτή Ιγνατίου**

*Επί ασεβεία προς την Ιεράν μνήμην του Αγίου Εθνοϊερομάρτυρος Χρυσοστόμου, Μητροπολίτου Σμύρνης, αρνίσιοι της Αγιότητας Αυτού και δι-
αδόσει των πεπλανημένων αυτού απόψεων, ως
εκθέτει αυτές εις το υπ' αριθ. πρωτ. Έγγραφον του
προς την Ιεράν Σύνοδον και εκτενέστερον εις το
εκδοθέν υπ' αυτού σχετικόν πόνημα σπλιτευόμε-
νος υπ' αυτού του Κυρίου εν Μαρκ. 3, 29.*

**13η αντίκρουση
επί του κατηγορητηρίου**

Αυτή ειδικά η κατηγορία σας εκθέτει ανεπανόρθωτα στα μάτια του λαού (δεν λέγω του Θεού, διότι Αυτόν, όπως εκ των πραγμάτων φαίνεται, δεν Τον φοβάσθε) και αποδεικνύει περίτρανα το ότι ό,τι αποφασίζουν οι Επίσκοποι, πρέπει ο λαός να το αποδέχεται αδιαμαρτύρητα. Σας εστοίχισε στην υπόθεσι της αγιοποίησης του Χρυσοστόμου Σμύρνης, το ότι κάποιος εσοκάλισαν την υπόθεσι αυτής της αγιοποίησης και απέδειξαν ότι αυτή έγινε καθ' υπόδειξιν της μασονίας. Σας εστοίχισε το ότι απεκαλύφθησαν όλα τα πιστεύω του «αγίου σας», τα οποία απεδείκνυαν τον εσωτερικό του κόσμο καθαρά ειδωλολατρικό και προτεσταντικό και ουδέ ίχνος έχοντα Ορθοδοξίας. Σας εστοίχισε το ότι απεδείχθη από την έρευνα η δια μόνη την πατριδα θυσία του, ενώ για την πίστι του ως Ορθοδόξου Αρχιερέως δεν είχε κανένα απολύτως ενδιαφέρον. Σας εστοίχισε υπερβολικά το ότι απεκαλύφθησαν τα σχέδιά σας να τον χαλκεύσετε κατ' αρχάς ως άγιο και κατόπιν να τον χρησιμοποιήσετε ως γέφυρα στην προώθησι των οικουμενιστικών σας σχεδίων, τα οποία αποσκοπούσαν στο ξεπούλημα της πίστεως. Σας εστοίχισε η ενημέρωσις του λαού γύρω από αυτό το θέμα και η αφύπνησις του, ώστε από αυτό να καταλάβη που τον οδηγείτε και στα υπόλοιπα και κατ' επέκτασι πόση εμπιστοσύνη πρέπει να σας έχη. Σας εστοίχισε το ότι αμφισβητήθηκε η αυθεντία σας και το παπικό σας αλάθητο και το ότι άρχισαν να μετρούν πλέον αντίστροφα τα πράγματα για σας. Σας εστοίχισε τέλος το ότι ευρίσκεσθε πλέον σε έναν μονόδρομο και δεν μπορείτε να κάνετε ούτε εμπρός ούτε πίσω. Από την μία σας πιέζουν οι σκοτεινές δυνάμεις και οι αιρετικοί και από την άλλη η αποκάλυψις των σκοτεινών σας σχεδίων και η αφύπνισις του λαού. Και ως προς αυτό το σημείο είστε αξιολύπητοι όλοι οι Επίσκοποι και αξιοδάκρυτοι. Διότι ενώ θα έπρεπε, έπειτα από την αποκάλυψι όλων αυτών των στοιχείων, να ζητήσετε δημοσίως συγγνώμη και να επαναφέρετε τα πράγματα στη θέση των, ώστε να περισώσετε κάτι από την καταρρακωθείσα υπόληψί σας, εσείς πιεζόμενοι προφανώς από τις σκοτεινές δυνάμεις, εποιήσατε κατ' αρχάς την νήσσα κατά το δη λεγόμενο, μήπως έτσι ξεχασθή το θέμα και τώρα σε δεύτερη φάσι, ζητείτε τις κεφαλές επί πίνακι, εκείνων οι οποίοι δεν υποτάσσονται στις μασονικές αγιοποιήσεις, προκειμένου έτσι να ηρεμήσουν και οι υπόλοιποι.

Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω προσωπικώς, πάνω σ' αυτό το θέμα, το ότι μόλις εκυκλοφόρησε το βιβλίο για την αναίρεσι της παρανόμου αυτής αγιοποίησης, σας το απέστειλα ταχυδρομικώς (όπως το απέστειλα και σε όλους τους Επίσκοπους και τους προκαθημένους των Ορθοδόξων Εκκλησιών) και εσείς μου το επιστρέψατε γράφοντας επάνω

στον φάκελλο «απαράδεκτον». Κατάλαβα λοιπόν από αυτό, ότι έψαξαν πολύ να σας εύρουν για να σας κάνουν επίσκοπο, αλλά όμως αυτοί οι οποίοι σας εξέλεξαν, έκαναν την καλύτερή τους επιλογή. Διότι όντως πρέπει να ψάξη κανείς πολύ για να εύρη τόσο περιτρόμο άνθρωπο, ο οποίος να φοβάται και την σκιά του, όπως λένουν, και να μη θέλη ούτε καν να μελετήσει κάτι αντίθετο από αυτά τα οποία απεφάσισαν τα αφεντικά του, φοβούμενος μήπως μισανθή, ή μήπως χάσει την έξωθεν καλή μαρτυρία του δούλου και του ανθρώπου ο οποίος είναι τέλειος υποτακτικός, σε ό,τι παράνομο προσταχθή να κάνει. Πρέπει ίσως να γνωρίζετε ότι τέτοιους περίπου ανθρώπους θέλουν και οι μασόνιοι στις στοές των και δι' αυτό ίσως είναι ευπρόσδεκτοι, όσοι Επίσκοποι και Πατριάρχες προσέρχονται σ' αυτούς. Τί άλλο άραγε θα μπορούσε κανείς να σκεφθή βλέποντας αυτή σας την αντιμετώπισι. Και τώρα έρχεσθε όψιμα να προσθέσετε στο κατηγορητήριο και αυτήν την παράγραφο, για να δείξετε όχι μόνον το ότι δεν μπορεί κανείς να περιμένη κανένα καλό από έναν τόσο άβουλο άνθρωπο, έστω και αν δεν είχατε όλο αυτό το βεβαρυμένο παρελθόν με την Λάρισα, αλλά και το ότι η παρούσα παράγραφος του κατηγορητηρίου τοποθετήθηκε από τους μεγάλους σας αδελφούς της Αθήνας, οι οποίοι μη έχοντας άλλον τρόπο να πολεμήσουν, με στοιχεία δηλαδή και αποδείξεις για την αγιότητα του Χρυσοστόμου Σμύρνης, έβαλαν εσάς να βγάλετε, κατά το δη λεγόμενο το φίδι από την τρύπα, τοποθετώντας έντεχνα και μάλιστα στο τέλος όλων των κατηγοριών και αυτή, ώστε κατόπιν να δύνανται να ισχυρίζονται ότι υπήρξε καταδικη σ' αυτόν ο οποίος αντιτάθηκε σ' αυτήν την αγιοποίησι, από δικαστήριο βέβαια το οποίο οι ίδιοι θα συγκροτήσουν. Και εφ' όσον δεν μπόρεσαν μέχρι τώρα οι μεγάλοι της Αθήνας να αναίρεσουν ούτε ένα από τα στοιχεία τα οποία πιστοποιούν το ποιόν του «αγίου των» θα αναίρεσουν αυτόν ο οποίος τα απεκάλυψε, ώστε δι' αυτού του τρόπου να αποδυναμώσουν το κατηγορητήριο του κατασκευασμένου αγίου. Διότι είναι πλέον γνωστή η τέχνη, το ότι δηλαδή όταν δεν μπορείς να αντίκρουσης τα στοιχεία, πολεμάς αυτόν ο οποίος τα κατέθεσε.

Από όλ α αυτά βεβαίως φαίνεται και η κακία και η πονηρία και η σκοπιμότητα όλων αυτών, οι οποίοι εχάλκευσαν αυτήν την κατηγορία, με τον σκοπό να κατατάξουν πάση θυσία στο αγιολόγιο, αυτόν ο οποίος δεν θα μπορούσε να σταθή ούτε μεταξύ των πλέον χλιαρών και εκκοσμικευμένων χριστιανών. Και όντως συμβαίνει και εδώ αυτό το οποίο λέγεται, ότι αυτή την μεθόδευσι και την πλεκτάνη ούτε ο διάβολος δεν θα μπορούσε να την σκεφθή. Κλείνοντας την παρούσα παράγραφο και προκειμένου να μην σας αδικήσω, σας αναφέρω ότι σας καταθέτω εκ δευτέρου το βιβλίο αυτό, (σχετ. Υπ' αριθμ. 12) το οποίο έπρεπε ήδη να έχετε μελετήσει πριν εξαγγείλετε αυτήν την κατηγορία και αφού το μελετήσετε έστω εκ των ύστερων, και εφ' όσον επιμένετε στην θέση σας αυτή, είμαι διατεθειμένος, επειδή έχω μελετήσει πολύ καλά ό,τι έχει σχέση με τον «άγιο σας», να συζητήσω δημοσίως ή ιδιωτικώς οποιαδήποτε ένστασι υπάρξει. Πάντως σας τονίζω επιλογικώς ότι σας εξέθεσαν ανεπανόρθωτα οι μεγάλοι σας αδελφοί, σ' εμένα δε εκ του αντίθετου κατέστησαν σαφή τον τρόπο με τον οποίο πλέον θέλουν να επιβάλλουν στον λαό την παρούσα αγιοποίησι.

συνέχεια στο επόμενο

Για την παναίρεση του Οικουμενισμού

Του Γέροντος ΦΙΛΟΘΕΟΥ Ζερβάκου

Φοβούμεθα και απέχομε από τους Καλβίνους, τους Παπιστάς και Ευρωπαίους, και πρέπει να απέχομε, όχι μισούντες αυτούς, αλλ' ως πάσχοντες από λοιμική ασθένεια της αιρέσεως, για να μη μας μολύνουν...

**Εμείς έχομε διδάσκαλο τον στυλοβάτη της Ορθοδοξίας Μάρκο τον Εφέσου, ο οποίος παρακινούμενος στην μετά των Λατίνων ένωση, έλεγε-
όσον απομακρινόμεθα από τον Πάπα τόσο πλησιάζομε προς τον Πέτρο και τον Θεό και το αντίθετο...** Ως προς την επιστημονική αλήθεια: σε αποκρινόμεθο ότι η επιστήμη και η αστρολογία δεν εσπερώσαν την Εκκλησία. Οι Άγιοι Απόστολοι ούτε αστρονομία εγνώριζαν ούτε επιστήμονες ήσαν, ήσαν οι περισσότεροι αγράμματοι, εν τούτοις επέστρεψαν όλα τα έθνη στην πίστη του Χριστού. Σήμερα (η επιστολή αυτή εγράφη προς νεωτερίζοντα Ιατρόν στις 6 Αυγούστου 1924) θα είσθε στην Ελλάδα κατά συμπερασμό περισσότεροι από 20 χιλιάδες ιατροί, δικηγόροι, καθηγηταί, διδάσκαλοι, φιλόσοφοι, μαθηματικοί, αστρονόμοι και θεολόγοι που σπουδάζουν στην θαυμαστή σου Ευρώπη για τα πολλά καλά της. Από τόσους επιστήμονες δεν είδα να επιστρέψατε και εσείς οι φιλόσοφοι και πολυμαθέστατοι ένα έθνος άπιστο, όπως οι Απόστολοι, στην πίστη του Χριστού, αλλ' ούτε και το ιδικό μας έθνος το αμαρτωλό δεν ωφέλησατε, ούτε μια πόλη, ούτε ένα χωριό. Μάλιστα πολλοί από εσάς διδάσκουν φανερά την ασέβεια και την απιστία και γίνονται σκάνδαλο και κακό παράδειγμα στην κοινωνία. Και συ ο νομιζόμενος άριστος, ως φρονών τα νέα, μας μέμφεσαι και μας παρακινείς να ακολουθήσουμε τα του Πάπα και λοιπές καινοτομίες, ενώ έπρεπε να μας επαινής, γιατί είμαστε ακριβείς φύλακες των πατερικών παραδόσεων...

Εμείς ανθρώπους που ζητούν την κατήρησι των πατερικών παραδόσεων δεν τους αναγνωρίζομε. Η δε καταστροφή της πατρίδας σου και τα λοιπά προήλθαν πρώτον από τις αμαρτίες των οικούντων και δεύτερον οι αρχηγόι της Εκκλησίας δεν είχαν πίστη στο Θεό στερεά, αλλά κατέφευγαν στους Μεγάλους της Ευρώπης τους οποίους παρακαλούσαν, και κρέμασαν από αυτούς όλη την ελπίδα. Δεν άκουσαν τον προφητάνακτα Δαυίδ που λέγει:

Μη πεποιθήατε επ' άρχοντας, επί υιοίς ανθρώπων, οίς ούκ έστι σωτηρία...

• Η σημερινή μόρφωσις, με την οποία συγχρονίζεις τον εαυτόν σου, δεν είναι τίποτε άλλο παρά απιστία, αθεΐα, ασέβεια, υλισμός, εκφυλισμός, εγωισμός. Οι περισσότεροι από τους επιστήμονες, εκτός από λίγες εξαιρέσεις, είναι άπιστοι, ασεβείς, έκφυλοι, εγωισταί και πολέμιοι της πίστεως του Χριστού... Και αυτοί ακόμη οι σημερινή ιδικοί μας Θεολόγοι, που πηγαίνουν στην Ευρώπη και σπουδάζουν την Θεολογία, αποβαίνουν πολέμιοι της Εκκλησίας και των παραδόσεων των Πατέρων...

• Θα πειθώμεθα εις εκείνους τους ποιμένας που αγρυπνούν για το ποιμνίό τους και όχι στους λύκους και στους αιρετικούς και σε εκείνους που επινοούν τρόπους πώς να καταργήσουν τις παραδόσεις και να φέρουν σύγχυσις...

• Με τις καταφρονήσεις τις οποίες οι περισσότεροι κάμνουν στους Ιερούς κανόνες, τις ιερές παραδόσεις των Αγίων Πατέρων, με τους νεωτερισμούς, με τις καινοτομίες, τις μεταρρυθμίσεις, την επικοινωνία με τους ετεροδόξους,

σιγά-σιγά, αντί να τους προσελκύσουμε στην Ορθοδοξία, φοβούμει μήπως μας προσελκύσουν εκείνοι στην κακοδοξία... Εμείς της σημερινής γενεάς, Ηγούμενοι και μοναχοί, είμεθα πολύ αδύναμοι, ασθενείς, ευμετάβλητοι, και γι' αυτό χρειάζεται μεγάλη προσοχή στην συναστροφή με τους ετεροδόξους.

• Μη πλανώμεθα και μη απατώμεθα, ότι με τις πανηγύρεις μας θα προσελκύσουμε τους ετεροδόξους και κακοδόξους, ότι θα τους πείσουμε να προσέλθουν στην Ορθοδοξία.

• Εάν δεν ήταν στον καιρό της ψευδοσυνόδου Φλωρεντίας το 1438 ο αγίατος Μάρκος ο Εφέσου να ομολογήση την ορθόδοξη πίστη και να αγωνιστή μέχρι θανάτου, σήμερα δεν θα υπήρχε Ορθοδοξία. Θα υπήρχε πανλατινισμός. Όλοι θα είμασταν λατίνοι. Τότε βρέθηκε ένας και μόνος που υπερασπίστηκε την ορθόδοξη πίστη, τώρα ένας πονηρές αυτές ημέρες θα βρεθή ένας και μόνος εφάμιλλος μιμητής του Αγίου Μάρκου να υπερασπισθή την Ορθοδοξία...

Για τους Ιερείς και αρχιερείς

• Κατά τους σημερινούς χρόνους, κατά κανόνα, επικρατεί όχι το Θεόκλητος, ή δημόκλητος, αλλά το δαιμονόκλητος (δαιμονοπρόβλητος) ή υπερηφανοεαυτοπρόβλητος, το οποίο σημαίνει πολλούς αισχρούς, φαύλους, ασεβείς, αμαρτωλούς και ανάξιους, τους προτείνει, τους προβάλλει ο διάβολος εις Ιερωσύνη και αρχιερωσύνη, πολλοί δε μόνοι τους, κατεχόμενοι από εσφορική υπερηφάνεια, προτείνουν εαυτούς, χωρίς να στοχάζονται ότι ο Ιερεύς, ο λειτουργός του Υψίστου Θεού, οφείλει να είναι και στο σώμα και την ψυχή καθαρότερος από τις ηλιακές ακτίνες και ανώτερος όλων των ανθρώπων.

Και όταν λάβουν την Ιερωσύνη, επειδή αναξίως την έλαβον, τους εγκαταλείπει η χάρις του Θεού και γίνονται σκότος αντί φωτός, και γίνονται αιτία να βλαφημήται το όνομα του Υψίστου Θεού. **Η σημερινή αθλιότητα και οικτροτάτη κατάστασις της κοινωνίας οφείλεται ως επί το πλείστον στους αναξίους αρχιερείς και ιερείς...** Όσοι έχουν αμαρτήματα κωλυτικά της ιερωσύνης και χειροτονούνται ιερείς, αναξίως, θα κολασθούν και οι ίδιοι και εκείνοι που τους χειροτονούν και εκείνοι που τους παρακινούν να χειροτονηθούν.

Αγωνιζόμενοι

• Μένετε ασάλευτοι στην ορθόδοξη πίστη και κρατείτε τις παραδόσεις τις πατερικές. Φυλαχθήτε δε από τις διάφορες πλάνες των ψευδοπροφητών, των αντιχρίστων πνευματιστών και εκείνων που κάμνουν καινοτομίες και νεωτερισμούς στις παραδόσεις.

• Ο αγωνιζόμενος για την αλήθεια και την ορθόδοξη πίστη της Αγίας μας Εκκλησίας έχει σύμμαχο τον παντοδύναμο Θεό και όποιος αγωνίζεται για την πλάνη έχει σύμμαχο τον παμπόνηρο διάβολο, αλλά ανίσχυρο άρχοντα του σκοταδιού, της ψευτιάς και κάθε αίρεσης, πλάνης και κακίας. **Δεν υπάρχει άλλο πιο τίμιο, πιο σεμνό και πιο άγιο από το να αγωνίζεται κάποιος για την πίστη...** Λοιπόν να μάχεσαι για την πίστη μέχρι θανάτου, για να αξιωθής να γίνης κληρονόμος της βασιλείας των Ουρανών.

• Στο ζήτημα της αληθείας, της δικαιοσύνης και της συνειδήσεως δεν πρέπει κανείς να υποχωρή, αλλά να φυλάττη το ρητό του Ευαγγελίου: «**Όστις με ομολογήση ενώπιον των ανθρώπων, ομολογήσω καγώ εν αυτώ ενώπιον του πατρός μου του εν Ουρανοίς**».

Αποσπάσματα
Από το εκδοθέν ημερολόγιο του 2010
Από τις εκδόσεις «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

συνέχεια από την 1η σελίδα

Α.) ΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗ:

Το σύστημα Διοίκησης της Ανατολικής Ορθόδοξου Εκκλησίας είναι το Θεόδοτο ΣΥΝΟΔΙΚΟ, «... ου γαρ εισι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το εμόν όνομα, εκεί ειμί εν μέσω αυτών», [Ματθ. 18,19-20]. Το σύστημα αυτό ίσχυσε από την Αποστολική εποχή στην Εκκλησία του Ιησού Χριστού, [Πράξ. 15,1-35]. Κατά το ΣΥΝΟΔΙΚΟ αυτό σύστημα, η επισήμανση, προώθηση και επίλυση των εκκλησιαστικών θεμάτων γίνεται ως εξής: Για την επισήμανση και ανάδειξη των πάσης φύσεως εκκλησιαστικών ζητημάτων, και τη προώθηση τούτων για τα περαιτέρω, [όπως το θέμα τότε της περιτομής], συμμετέχει το ιερατείο, και ο πιστός λαός, ήτοι: Επίσκοποι, Πρεσβύτεροι, Διάκονοι, και οι πιστοί, «... τότε έδοξε τοις Αποστόλοις και τοις Πρεσβυτέροις συν όλη τη Εκκλησία...» [Πράξ. 15,22 & 15,28]. Αλλά στη μελέτη σε βάθος και τη λήψη των αποφάσεων επί των σοβαρών εκκλησιαστικών θεμάτων, που άπτονται της Ορθόδοξου πίστεως, συμμετέχουν μόνον οι Επίσκοποι και το Τίμιο Πρεσβυτέριο, και στη συνέχεια ανακοινώνονται οι αποφάσεις στο πιστό λαό: «... Συνήχθησαν δε οι Απόστολοι και οι Πρεσβύτεροι ιδείν περί του λόγου τούτου... Πολλής δε συζητήσεως γενομένης... τότε έδοξε τοις αποστόλοις και τοις πρεσβυτέροις συν όλη τη εκκλησία...», [Πράξ. 15,1-41].

Κατά παράβαση του ισχύοντος ως άνω Συνοδικού Συστήματος η Διοίκηση της Εκκλησίας μας σήμερα, είναι δέσμια των αδυναμιών των ογδόντα [80] εν ενεργεία Μητροπολιτών, [μειωμένου ενίων Ορθόδοξου φρονήματος (:)], οι οποίοι καλύπτουν ολόκληρο το φάσμα της Εκκλησίας μας. Όμως, το Τίμιον Πρεσβυτέριον και οι Διάκονοι, αποτελούν το ζωντανό τμήμα της Εκκλησίας μας, και ενδιαφέρονται να θέσουν, ενεργά, όλες τους τις δυνάμεις και ικανότητες στην υπηρεσία της Εκκλησίας, ώστε με (ωρισμένες ανανεώσεις στο Διοικητικό Της Σύστημα, να αποβεί πράγματι Ζώσα και Δρώσα στη σύγχρονη κοινωνία και τις ανάγκες των καιρών.

Η Εκκλησιαστική ιστορία μας διδάσκει, ότι δια πεφωτισμένων Ιεραρχών δε δίστασε κατά καιρούς να προβεί σε Διοικητικές μεταβολές, ώστε ευχερέστερα να προσεγγίσει τον κόσμο και τους πιστούς Της. Η αποτελεσματική της Εκκλησίας, σε ορισμένους τύπους και μορφές, την αποδυναμώνουν και την καθιστούν μάλλον ανίσχυρη, να συμπαρασταθεί σοβαρά και αποτελεσματικά στα πνευματικά και ηθικά προβλήματα του σύγχρονου ανθρώπου. Η Ορθόδοξη Εκκλησία του Ιησού Χριστού είναι κοινωνία ανθρώπων και η πορεία και η εξέλιξη στους θεσμούς Της, εκτός από το ΠΙΣΤΕΥΩ Της, αποτελεί αναγκαίο και αναπόφευκτο στοιχείο του ιστορικού Της βίου: «Μη μετακινείν παροικίαν υπό τινι επαρχίαν τριάκοντα έτη υποκειμένην Τοις πολιτικοίς και η των εκκλησιαστικών τάξεις ακολουθείτω», [Καν. 17, Δ' Οικ. Συν. και Καν. 38, ΣΤ' Οικ. Συν.].

Ως υπεύθυνος Ορθόδοξος Θεολόγος, με εντελώς αγνή πρόθεση και πέρα από ιδιοτελείς σκοπούς, με το παρόν επισημαίνονται εκκλησιαστικά

πράγματα, και γίνονται προτάσεις, για να συμβάλλουν στην ανανέωση του νοσούντος πράγματι Εκκλησιαστικού μας Διοικητικού Συστήματος με γνώμονα πάντοτε τη Γραφή, το γράμμα και το πνεύμα των Θείων και Ιερών Κανόνων και τα «Αρχαία Ήθη» της Ορθόδοξου Εκκλησίας μας, ώστε να επανέλθουμε στο Σύστημα Διοίκησης «των Αρχαίων Αποστολικών και Πατερικών Ηθών». Κατωτέρω παρατίθενται προτάσεις για την αναμενόμενη προσπάθεια ανανέωσης του Διοικητικού Συστήματος της Εκκλησίας, με την ελπίδα ότι θα συμβάλλουν στην λήψη αποφάσεων ανάλογων με το ύψος των περιστάσεων και τα «σημεία των καιρών».

Στην Αποστολική εποχή σε Συνόδους, αλλά και σε απλές αποφάσεις, συμμετείχαν οι Απόστολοι, οι Πρεσβύτεροι, και οι πιστοί, [ενθ' αν.]. Αλλά και στη μεταποστολική εποχή στις Συνόδους, [Τοπικές και Οικουμενικές], συμμετείχαν Επίσκοποι, Πρεσβύτεροι, Διάκονοι και πιστοί. Και αργότερα στην ελεύθερη Ελληνική Εκκλησία, μετά την αποτίναξη του Τουρκικού ζυγού, όπως φαίνεται από τα πρακτικά της επταμελούς Επιτροπείας, [Χρυσ. Παπαδοπούλου, «Ιστορία της Εκκλησίας της Ελλάδος», εν Αθήναις 1920, σελ. 91 κ.εξ.], προτάθηκε σοβαρώς, όπως η Διαρκής Ιερά Σύνοδος [ΔΙΣ] να αποτελείται και από Πρεσβυτέρους και Διακόνους.

Η ενέργεια αυτή της τότε Εκκλησίας της Ελλάδος ήταν απόλυτα σύμφωνη με την Πράξη και Τάξη της Αρχαίας Εκκλησίας, και ακριβώς επί αυτού στηριζόμενοι θα πρέπει, ως πρώτο βήμα εκδημοκρατισμού και επαναφοράς της Εκκλησίας στα «Αρχαία Ήθη», θα πρέπει να επιτραπεί να συμμετάσχουν του λοιπού στις διάφορες Συνοδικές Επιτροπές, στην ΔΙΣ, στα Συνοδικά Δικαστήρια και στην Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας, [ΙΣΤ], και εκπρόσωποι του Τιμίου Πρεσβυτερίου της Χώρας, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΙΣΚΕ, ή εκπρόσωποι οριζόμενοι από το ΔΣ του ΙΣΚΕ.

ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ: Να συμμετέχει ένας [1] Πρεσβύτερος στην ΔΙΣ, και σε κάθε Συνοδική Επιτροπή με δικαίωμα ψήφου. Δεν είναι ποτέ δυνατόν να μην υπάρχει εκπρόσωπος του Εφημεριακού Κλήρου στα κέντρα λήψης των αποφάσεων που τον αφορούν άμεσα!! Δύο [2] Πρεσβύτεροι Εκπρόσωποι στα Συνοδικά Δικαστήρια, Πρωτοβάθμιο και Δευτεροβάθμιο με δικαίωμα ψήφου. Τέσσεροι [4] Πρεσβύτεροι, δύο [2] Πανεπιστημιακοί Θεολόγοι, και δύο [2] προσέτι Θεολόγοι στις συνεδριάσεις της ΙΣΤ, ως παρατηρητές, που θα ορίζονται, από το ΔΣ ΙΣΚΕ, από τη Σύγκλητο των Πανεπιστημίων, και από το ΔΣ του Πανελληνίου Συλλόγου Θεολόγων.

Β.) ΕΚΛΟΓΕΣ & ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΕΣ ΤΟΥ ΙΕΡΑΤΕΙΟΥ:

Στις εκλογές, χειροτονίες, και τοποθετήσεις, του Αρχιεπισκόπου,

των Μητροπολιτών, των Πρεσβυτέρων και Διακόνων, να συμμετέχει ο Εφημεριακός Κλήρος, ο πιστός λαός, εκπρόσωποι της Πολιτείας, ο Νομάρχης και ο Δήμαρχος της τοπικής Εκκλησίας, ήτοι:

1.-) Στην εκλογή του Αρχιεπισκόπου πέραν του σώματος των εν ενεργεία Μητροπολιτών, να συμμετέχουν, με δικαίωμα ψήφου, εκπρόσωποι του Τιμίου Πρεσβυτερίου της Αρχιεπισκοπής, εκπρόσωποι του πιστού λαού και της Πολιτείας, ο Νομάρχης, και οι Δήμαρχοι της Αρχιεπισκοπής.

2.-) Στην εκλογή και χειροτονία Μητροπολίτου πέραν του Σώματος των εν ενεργεία Μητροπολιτών, να συμμετέχουν, με δικαίωμα ψήφου, εκπρόσωποι του Τιμίου Πρεσβυτερίου της Μητροπόλεως, και του πιστού λαού, ο Νομάρχης, και οι Δήμαρχοι της Μητροπόλεως. Η εκλογή και χειροτονία να γίνεται στο Μητροπολιτικό Ιερό Ναό της έδρας της Μητροπόλεως που εκλέγεται.

3.-) Στην εκλογή και χειροτονία Πρεσβυτέρων και Διακόνων να συμμετέχουν, με δικαίωμα ψήφου, το Τίμιο Πρεσβυτέριο της Μητροπόλεως, οι πιστοί της Ενορίας

που προορίζονται, και ο οικείος Δήμαρχος. Να απαγορεύεται, αυστηρώς, η μετακίνηση υποψηφίου από Μητρόπολη σε Μητρόπολη για πολλούς λόγους.

Για τις εκλογές και χειροτονίες του Ιερατείου της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού οι Θείοι και Ιεροί Κανόνες είναι λίαν σαφείς και κατηγορηματικοί. Πρέπει να συμμετέχουν σ' αυτές μόνον το Ιερατείο και ο πιστός λαός αποκλεισμένων, των ακρωμένων, των απίστων και του χύδην και άτακτου λαού: «Περί του μη δειν τας χειροτονίας επί παρουσίας ακρωμένων γίνεσθαι ... μη τοις άλλοις επιτρέπεν τας εκλογάς ποιείσθαι των μελλόντων καθίστασθαι εις ιερατείαν», [Καν. 5^{ος} και 13^{ος} Συν. Λαοδικείας].

ΔΗΛΑΔΗ, οι Θείοι και Ιεροί Κανόνες δεν επιτρέπουν ποτέ η εκλογή του Ιερατείου να γίνεται «εν κρυφώ και παραβύστω», αλλά παρουσία του Ιερατείου και των πιστών της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού. Μάλιστα δε ορίζουν ρητά και κατηγορηματικά, τί ακριβώς πρέπει να γίνεται, όταν θα προκύψει αντιλογία σε βάρος του υποψηφίου για χειροτονία. Ότι δηλαδή πρέπει να εξετασθεί η αντιλογία αυτή ενώπιον του πιστού λαού για τον οποίον εξελέγη και πρόκειται να χειροτονηθεί. «Εκείνο δε ορίσαι... Όστε εάν ποτέ προς επιλογήν ... προέλθωμεν και αναφυή τις αντιλογία... επ' αυτού του λαού, ου μέλλει χειροτονείσθαι, εξατασθώσι ... και τότε καθαρός φανείη επί δημοσίας προσόψεως, ειθ' ούτω χειροτονηθεί», [50/59^{ος} Καν. Συν. Καρθαγένης].

Οι εκλογές του Ιερατείου της Εκκλησίας πρέπει να γίνονται «ψήφω κλήρου και λαού παντός», όπως ακριβώς τούτο αναφέρεται στις εκλογές και χειροτονίες των: Μεγ. Αθανασίου, Νεκταρίου, Χρυσοστόμου Κων/πόλεως, Ευσταθίου Αντιοχείας, Σισίνιου,

Ταρασίου, Γερμανού, και πολλών άλλων Ιερωμένων της Εκκλησίας, οι οποίοι εξελέγησαν: «Ψήφω του λαού παντός... πάσης επιψηφιζομένης της πόλεως... ψηφίσματι κοινώ πάντων κλήρου και λαού... μαρτυρία πάντων σχεδών των κληρικών, του συλλόγου των παλαιών Ιερών και των αγαθών ανδρών», ως τούτο μαρτυρείται από τα λεγόμενα του Αγ. Γρηγορίου, και του Σωκράτους, (αγνώστων λοιπών στοιχείων). [ΗΘΕ. τόμ. 7^{ος}, σελ. 679-686].

Η θέση και η γνώμη του πιστού λαού του Θεού στις εκλογές, χειροτονίες και τοποθετήσεις του Ιερατείου της Εκκλησίας είναι ανυπέρβλητες - παντοδύναμες. Αναφέρονται γεγονότα, όπου Μητροπολίτες που εξελέγησαν «εν αγνοία» του πιστού λαού, δεν έγιναν αποδεκτοί από τους πιστούς, και αντ' αυτών εξελέγησαν έτεροι με τη συμμετοχή του πιστού λαού του Θεού στην εκλογή, χειροτονία και τοποθέτησή τους. Αναφέρεται ότι, όταν ο Πατριάρχης Κων/πόλεως Σισίνιος εξέλεξε και χειροτόνησε τον Πρόκλον ως διάδοχον του Κιζίκου, χωρίς και τη γνώμη του πιστού λαού, ο λαός δεν τον αποδέχτηκε και ο Πατριάρχης αναγκάστηκε να χειροτονήσει αντ' αυτού τον Δαλμάτιον ο δε Πρόκλος: «... δια τούτο έμενεν οικείας εκκλησίας μη προεστώς...». [ΘΗΕ. ενθ' αν.].

Η ψήφος του πιστού λαού του Θεού είναι τόσο ισχυρή, ώστε έχει την δύναμη να εκλέξει στην θέση του Μητροπολίτη και αμύητον ακόμη στην πίστη, ως τούτο συνέβη με την εκλογή του Αμβροσίου Μεδιολάνων [ΘΗΕ. ενθ' αν.]. **Συνεπώς** οι φωτισμένες επισημάνσεις του Μακαριωτάτου κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ σκοπεύουν στην καρδιά της ανανέωσης του παραπαίοντος εκκλησιαστικού μας Διοικητικού Συστήματος.

Αν λοιπόν έτσι, όπως απαιτούν, η Γραφή, οι Θείοι και Ιεροί Κανόνες, και η Παράδοση της Ορθόδοξου Εκκλησίας μας, θα γίνονται οι εκλογές και οι χειροτονίες του Ιερατείου της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού, τότε θα εκλείψουν τα διάφορα σχόλια και τα μισόλογα του κόσμου και των ΜΜΕ και άλλων γύρω από τις εκάστοτε συνεδριάσεις και Αποφάσεις της Ιεράς Συνόδου, της Ιεραρχίας, τις εκλογές Μητροπολιτών, και τις δικαιολογημένες διαμαρτυρίες, πολλές φορές, εκ μέρους των πιστών.

Το ότι η γνώμη και η θέληση του πιστού λαού είναι λίαν απαραίτητη για την εκλογή Επισκόπου στην Επαρχία του, μαρτυρεί και ένα σημερινό γεγονός, που μας θυμίζει τα «Παλαιά Ήθη» της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας. **Ο εδώ και χρόνια τώρα αγώνας των πιστών της Μητρόπολης Λάρισας, που αγωνίζονται σθεναρώς και ζητούν το αυτόνομο. Να εφαρμοστεί η Κανονική ΤΑΞΗ στην εκκλησία της Επαρχίας τους. Να εκλεγεί δηλαδή με τη θέλησή τους, και να τοποθετηθεί Κανονικός Επίσκοπος στη Μητρόπολή τους, ώστε να επανέλθει η Κανονική ΤΑΞΗ, ύστερα από την σοβαρή Κανονική ΑΤΑΞΙΑ που προκάλεσε η «εν αγνοία τους» αντί/Κανονική τοποθέτηση επισκόπου στην Επαρχία τους. Δυστυχώς, χρόνια τώρα, οι πιστοί διαμαρτύρονται έντονα για τη σοβαρή αυτή Κανονική**

συνέχεια στην 6η σελίδα

ΣΟΥ ΜΙΛΑΩ, ΜΕ ΑΚΟΥΣ!

Διώκτη μας

Τόσα χρόνια δεν μπορώ να προβλέψω τις κινήσεις σου. Προσπαθώ να συναρμολογήσω το παζλ, αλλά η λογική εκτροχιάζεται. Προσπαθείς να στήσεις ένα πύργο με τουβλάκια και έρχεται ξαφνικά ένα χέρι όπως το παιδικό και τον γκρεμίζει και χαιρέται για την πράξη αυτή.

Αλλά ας εκθέσω τα γεγονότα κι αν μπορέσετε να βρείτε εσείς κάποια λογική διέξοδο...

Ο π. Ευθύμιος Τρικαμηνάς κυνηγήθηκε, επειδή κατήγγειλε την εκκλησιαστική εξουσία για τη διολίσθησή της σε οικουμενιστικές ατραπούς και πολλά άλλα. Είναι γνωστές οι σχέσεις σου με τον Πατριάρχη και τον Αρχιεπίσκοπο (τις προβάλλεις με φωτογραφίες στα εξώφυλλα του περιοδικού σου). Ξεκαρδισμένος στα γέλια (θα σου 'πε κάποιο ορθόδοξο ανέκδοτο) φωτογραφίζεσαι δίπλα στον Πατριάρχη στα ονομαστήριά του. στενός σου συνεργάτης (που προσφωνείται με το όνομα της υπουργού εξωτερικών της υπερδύναμης) χαρακτηρίζει «πλανημένους» όσους υπογράφουν την Ομολογία Πίστεως κατά του Οικουμενισμού. Μεταξύ αυτών, πάντως, είναι και ο φερόμενος ως Πνευματικός σου.

Φιέστες, τραπέζια, γιορτές με οικουμενίζοντες δεσποτάδες και ξαφνικά διατάξεις να διακοπεί η αποκλειστική σύνδεση του σταθμού της Μητρόπολης με το σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, επειδή «έχει εκκοσμικευμένο περιεχόμενο και οι παραγωγοί είναι θεολόγοι με οικουμενιστικό πνεύμα»!!!

Πώς δικαιολογείται η παρ έα σου με τους οικουμενιστές; Πώς δεν αντέδρασε στη Σύνοδο της Ιεραρχίας και δεν κατήγγειλες τα συμβαινόντα στο ραδιοφωνικό σταθμό της Εκκλησίας δεδομένου ότι συμμετέχεις στη Διοίκησή της; η λογική και η συνέπεια θρυμματίζονται με τις οβιδιακές σου μεταμορφώσεις και πάνω τους σκοντάφτω μη μπορώντας να εξηγήσω τα ανεξήγητα...

Τρόμαξα, διώκτη μας, όταν άκουσα τον Υπουργό Οικονομικών να εξαγγέλλει το «πόθεν έσχες» για όλους και την υποχρεωτική δήλωση των κινητών περιουσιακών στοιχείων και των καταναλωτικών δαπανών.

Σε σκέφτηκα. Πώς θα δικαιολογήσεις τον αριθμό των 130 πολύτιμων αρχιερατικών στολών; Πού είναι καταγεγραμμένες; Ποιο είναι το ποσό που δαπανήθηκε για την απόκτησή τους; (Έστω και με τους μετριοπαθέστερους υπολογισμούς, θα απαιτούνταν οι μισθοί 35ετίας.) Αλλά και οι μίτρες, οι σταυροί, οι ράβδοι (που κατά τη δίκη των Τεμπών ακούστηκε από έμπιστό σου ιερέα ότι έφταναν τον αριθμό 12). Πώς θα δικαιολογηθούν τα τόσα ταξίδια σου στο εξωτερικό αξίας χιλιάδων ευρώ; Τις εκδρομές σου και τα ταξίδια εντός της Ελλάδας που με κομπασμό περιγράφεις στο «Τάλαντο» να τα βλέπει και να ζηλεύει το «ποίμνιο» από το οποίο δεν παύεις να ζητάς κι αυτό να δίνει στους δίσκους συνεχώς.

Πώς, άραγε, να αισθάνεται η γριούλα, ο απλός πιστός όταν λόγω της οικονομικής ανέχειας πάει με τα πόδια στην εκκλησία μη μπορώντας να πάρει ένα ταξί ή έστω το λεωφορείο, που σε βλέπει να οργώνεις την Ελλάδα από πανηγύρι σε πανηγύρι, από γιορτή σε γιορτή;

Έκανες και μια δημόσια παρέμβαση για τη δωρεά οργάνων έτσι γενικώς και αορίστως λέγοντας μεταξύ των άλλων: «Να σκεφτόμαστε τους συνανθρώπους

μας που περιμένουν για μεταμόσχευση στους θαλάμους των Νοσοκομείων», και σε άλλο σημείο: «ο Χριστός μας έδωσε τη ζωή, οφείλουμε να Του την επιστρέψουμε!!!»

Γνωρίζεις πολύ καλά ότι για τη λήψη των ζωτικών οργάνων (καρδιά, πνεύμονες, ήπαρ) ο δότης πρέπει να είναι ζωντανός... Η αφαίρεση των οργάνων φέρνει το θάνατό του. μήπως αυτό δε λογίζεται ως φόνος; Ο Χριστός, όπως πιστεύουμε, είναι ο Κύριος της ζωής και του θανάτου. Δεν είναι το μεταμοσχευτικό τιμ των γιατρών. Κι αν ο δότης έχει λίγες πιθανότητες (από ιατρικής πλευράς) να επανέλθει, εμείς που πιστεύουμε στο θαύμα μπορούμε να δίνουμε τις εξουσίες του Θεού στον οιονδήποτε ιατρό; Η Ορθόδοξη Πίστη μας ενδιαφέρεται περισσότερο για μια Χριστιανική ζωή μέσω της μετανοίας κι όχι πάση θυσία για την παράταση της ζωής πόσω μάλλον όταν κάτι τέτοιο απαιτεί «ανθρωποθυσία»...

Σε αναδημοσίευση από την τοπική εφημερίδα στο «Τάλαντο» μαθαίνω πως βρέθηκε στη Λάρισα ο Αρχιεπίσκοπος της Μ. Βρετανίας (28/7). Φαίνεται θα 'ρθε να σε γνωρίσει ως πνευματικό πατέρα κάποιου αρχιμανδρίτη που έχει στην Αγγλία και προέρχεται από εδώ. Είναι αυτός που πρωταγωνίστησε σε κουτσομπολιστικές τηλεοπτικές εκπομπές του Alter και «τιμωρήθηκε» από το Εκκλησιαστικό Δικαστήριο γιατί (κάνοντας πιάτσα στη Συγγρού) δεν φορούσε καλυμμαύχι!!! Θυμίζω ότι τότε είχε τάχα «πιστεί» από δημοσιογράφους και δήλωσε ανερωθρίαστα και με κομπασμό ότι είναι κίναδος και ότι αυτό το «κουσουρί» δεν τον εμποδίζει ακόμη και να στέκεται μπρος στο Θυσιαστήριο!!!

Θέλω κάποια φορά στο «Τάλαντο» που θα κυκλοφορήσει να τον δω σε φωτογραφία να στέκεται δίπλα σου... και συ να καμαρώνεις για το «μπουμπουκι» που εξαγάγαμε στην Αγγλία. Έγραφα πολλά και παλιότε ρα, αλλά το ξαναγράφω γιατί αυτή η υπόθεση είναι ένα από τα μεγαλύτερα ολισθήματά σου.

Πήρες μαζί σου, τους έφερες στη Λάρισα. Τον ένα τον οδήγησες πνευματικά σε άσχημο δρόμο... Όχι μόνο δεν τον σταμάτησες, όχι μόνο δεν τον απομάκρυνες από κοντά σου, όπως πετάει ο γεωργός το χαλασμένο μήλο από το καλάθι, για να μη χαλάσουν και τα υπόλοιπα, αλλά τούριες πάνω του και το τιμημένο ράσο, για να κρύβει τις πομπές του.

Πώς και γιατί αποφάσισες να τον κάνεις Αρχιμανδρίτη; Εσύ ο ίδιος και ο Θεός το γνωρίζει. Εμείς γνωρίζουμε από τα δίπτυχα της Εκκλησίας ότι ο περί ου λόγος τοποθετήθηκε τότε υπεύθυνος του γραφείου νεότητας. Να παιδαγωγήσει (!) τα αγνά νιάτα της Μητρόπολης, των κατηχητικών, να καταρρακάσει την αγνότητα στις νεανικές καρδιές (άραγε εκείνο το χωρίο της Αγίας Γραφής ότι «το σώμα μας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος», πού πάει;) Δεν γνωρίζουμε τα κρούσματα, πόσοι νέοι γνώρισαν τον εν λόγω αρχιμανδρίτη. Φαντάζεστε, πάντως, τα ψυχικά τραύματά τους; «Με σπασμένα και καταματωμένα της ψυχής τα φτερά» θα πορεύονται στη ζωή...

(Υπογράφει την ανωτέρω ανοικτή επιστολή ο ίδιος «επιφανής» αγωνιζόμενος χριστιανός που κρατάει ψηλά το λάβαρο του αγώνα για μια Εκκλησία με καλούς ποιμένες)

«ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ ΘΕΩ ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ ...»

Χαρμόσινα ηχούν τις μεταμεσονύκτιες ώρες κάθε 25 Δεκεμβρίου οι καμπάνες των εκκλησιών για να αναγγείλουν στα πέρατα της οικουμένης την ευχάριστη είδηση της γέννησης του λυτρωτή της ανθρωπότητας Ιησού Χριστού. «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία» ψάλλουν οι άγγελοι τη θεϊκή αυτή νύχτα. Το μήνυμα αυτό ακούεται από τότε ως το πιο σημαντικό και σοφό μήνυμα στον κόσμο. Η ανθρωπότητα διαχρονικά χρειάζεται ένα τέτοιο παραινεντικό μήνυμα. Αποσκοπεί στην εξάλειψη της βίας, της δουλείας, της τρομοκρατίας, της καταπίεσης και εκμετάλλευσης των αδυνάτων, των κατακτητικών βλέψεων και των πολεμικών συγκρούσεων.

Η έλευση του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού με το κήρυγμα:

«Αγαπάτε αλλήλους» ανοίγει νέα περίοδο ζωής, περίοδο δόξας στο Θεό, ειρήνης στη γη και ευτυχίας στον άνθρωπο. Το προπατερικό αμάρτημα συγχωρείται, ο άνθρωπος απαλλάσσεται από τις συνέπειες της παρακοής και αφήνεται ελεύθερος να δημιουργήσει το μέλλον του. Αν μέχρι σήμερα δεν αξιοποίησε τη δωρεά του Θεού και δεν κατόρθωσε να εξασφαλίσει απόλυτα τα αγαθά της ειρηνικής συμβίωσης, τούτο οφείλεται στην απληστία του, την κακή χρήση της δύναμής του και των επιτευγμάτων του στον τεχνικό πολιτισμό.

Το φως του Αστεριού της Βηθλεέμ δείχνει το δρόμο της αλήθειας στην παραστρατημένη ανθρωπότητα από τον αθέμιτο ανταγωνισμό της. «Δεύτε προς με. Εγώ ειμί το φως του κόσμου. Ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήσει εν τη σκοτία» κηρύττει ο Ιησούς Χριστός. Και πράγματι όποιος ακολουθεί τους λόγους του Χριστού, ακολουθεί το φως της αλήθειας. Άλλωστε και η παγκόσμια σκέψη από τα ρήματα Εκείνου εμπνέεται και καθοδηγείται. Τα κηρύγματα της αγάπης, της ειρήνης, της ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης ολοένα και περισσότερο πληθαίνουν στο διάβα των χρόνων. Το ανέσπερο φως του Αστεριού της Βηθλεέμ καθοδηγεί πάντοτε την ανθρωπότητα προς την συνεργασία, την αγάπη, τη συμπιλώση. Και στην τήρηση του χρυσού κανό-

να της Καινής Διαθήκης «Πάντα όσα αν θέλετε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, ούτω και υμείς ποιείτε αυτοίς».

Εκεί, στη φάτνη του σπηλαίου της Βηθλεέμ πετά σήμερα η σκέψη κάθε χριστιανού και βλέπει με τα μάτια της ψυχής του τον νεογέννητο Χριστό να σκορπά το χαμόγελο της ψυχικής του γαλήνης, τα άκακα ζώα να ζεσταίνουν με το χνώτο τους το θείο βρέφος, τους απλοϊκούς ποιμένες να προσκυνούν τον Τεχθέντα Σωτήρα, τους μάγους να εναποθέτουν στα πόδια του Άρχοντα της ειρήνης τα πλούσια συμβολικά

τους δώρα, το φωτεινό Αστέρι να γίνεται αλάθητος οδηγός της ζωής των ανθρώπων και τους αγγέλους να ανεβοκατεβαίνουν την ουράνια κλίμακα ψάλλοντας «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και

επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία».

Σκιρτά και αγάλλεται μπροστά το θεοπέσιο αυτό όραμα η χριστιανική ψυχή. Και για τον αντίκτυπο του θεϊκού αυτού μηνύματος των αγγέλων ο ποιητής γράφει: «Στη νύχτα του Δεκέμβρη τη βαριά / έβαλες τους αγγέλους να μηνύσουν / μήνυμα νέο, μήνυμα τρανό / ελπίδες ζωντανές να φτερουγίσουν / Σκίρτησαν στο μήνυμα λαοί / Σπάσανε τα δεσμά τους σκλαβωμένοι / Ακούστε, τραγουδιέται και για μας / Ζήσετε σαν αδέρφια μονοιασμένοι».

Καιρός και εμείς, ως άλλοι βοσκοί και μάγοι, να τρέξουμε κοντά στο μικρό Χριστό, τον εναθρωπήσαντα Θεό της αγάπης, να Τον προσκυνήσουμε με ευλάβεια, να Τον προσφέρουμε τα δικά μας δώρα: την πίστη, την αγάπη, τη λατρεία μας και να Του παρακαλέσουμε να κάνει την καρδιά μας φάτνη Του για να πλημμυρίζει από την αδόληχαρά της καλοσύνης και της αγάπης. Εκεί, κατά τους επικάιρους στίχους του Σήφη Κόλλια, «Το Χριστό θα φιλήσουμε, τον Υιό της Χαράς / και το δρόμο των ύμνων η ψυχή μας θα πάρει / Με τον Λόγο του βρέφους, μ' Εκείνου τη χάρη / Βηθλεέμ με ζητήσεις αν σου λείπει η πίστη / Οδοίπορε, γαλήνη και χαρά στη ζωή / Στις καρδιές ανεκτίμητα είναι τα δώρα, που φέρνει ο Χριστός / Εν' Αγάπη και Ειρήνη».-

A.K.

Μπροστά στον καινούργιο χρόνο

συνέχεια από την 1η σελίδα

του χρόνου, ενώ ο Θεάνθρωπος, η ύψιστη, πληρέστατη και τελειότερη σύνθεση της αιωνιότητας και του χρόνου.

Ο χρόνος αποκτάει το πραγματικό του νόημα της ένωσης με την αιωνιότητα μέσα στη θεανθρώπινη ζωή του Κυρίου Ιησού.

Ο χρόνος φωτιζόμενος από τον Θεάνθρωπο δείχνει όλα τα λογικά του ιδιώματα, γιατί και αυτός δια του Λόγου έγινε (Ιωάν. 1,3).

Ο άνθρωπος με την είσοδό του στο χρόνο εισέρχεται στον προθάλαμο της αιωνιότητας. Αυτός είναι ο νόμος της ύπαρξής μας.

Αν μέσα στο χρόνο, χωρίς τον Θεόν Λόγον, η επίγεια ζωή είναι φοβερή, ανόητη και βασανιστική, πόσο περισσότερο ανόητη και βασανιστική είναι η αιωνιότητα. Είναι κόλαση. Γιατί κόλαση είναι η ζωή χωρίς τον Λόγον, χωρίς Θείο Νόημα, χωρίς Θεία Λογική (Ι. Πόποβιτς).

Έχοντας υπ' όψη τα σφάλματα του παρελθόντος, ας αποβάλουμε τον παλιό άνθρωπο, που φθείρεται από τις επιθυμίες του και ας ντυθούμε τον νέο άνθρωπο, τον άνθρωπο της δικαιοσύνης, της αυταπάρνησης και της αγιότητας, τον οποίο μορφώνει στο θείο εργαστήριο της Εκκλησίας του, ο Θεάνθρωπος Κύριος και αποτελεί το अपαράμιλλο και αθάνατο πρότυπο μιας άγιας, μιας

ωραίας ζωής, για την οποία αξίζει να ζει ο άνθρωπος.

Για να ζήσει η Ελλάδα, η Πατρίδα μας, πρέπει να αποθάνει ο παλαιός άνθρωπος, να αποθάνουν τα πάθη, ιδίως τα φοβερά πάθη της πλεονεξίας και φιλαργυρίας, της ακολασίας, της διαφθοράς, της κοινωνικής αδικίας και της διχόνοιας. Γιατί τα πάθη αυτά σύμφωνα με την αψευδή μαρτυρία της ιστορίας, γίνονται οι νεκροθάφτες των λαών. Η Ελλάδα πρέπει να ζήσει και να παίξει ευεργετικό και σωτήριο ρόλο μέσα στην νεότερη ιστορία της ανθρωπότητας συνεχίζοντας το ένδοξο παρελθόν της ενάντια στα ρεύματα της Παγκοσμιοποίησης και της Νέας Εποχής, που την κατακλύζουν επικίνδυνα και ασφυκτικά.

Ο φιλεύσπλαχνος Πατέρας μας, που μας αξίωσε να αντικρίσουμε κι αυτή τη χρονιά, μας δίνει μία ακόμα ευκαιρία. Να επανεξετάσουμε τη σχέση μας με το χρόνο που κυλάει, να αναλογιστούμε την αξία αλλά και τον τρόπο αξιοποίησής του, και αν είμαστε σε λάθος κατεύθυνση, να αναθεωρήσουμε τις αντιλήψεις μας και να κάνουμε μια νέα αρχή. Ο χρόνος είναι το πολυτιμότερο αγαθό που έχουμε στη διάθεσή μας, αφού, ο τρόπος με τον οποίο θα τον αξιοποιήσουμε, συμβάλλει καθοριστικά στη σωτηρία μας.

Βλαχάκης Ευάγγελος
Συντ/χος Εκπαιδευτικός

ΘΕΟΛΟΓΟΙ ΚΟΣΜΙΚΟΥ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ

Του Πρωτοπρεσβυτέρου Διονυσίου Τάτση

ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ είναι δύσκολοι. Οι άνθρωποι δεν αποδέχονται το μήνυμα του Ευαγγελίου. Είναι συμβιβασμένοι με τον αμαρτωλό κόσμο, γεγονός που απογοητεύει τους κληρικούς και μειώνει το ζήλο τους. Η κατάσταση αυτή επιδεινώνεται καθημερινά, γιατί η Εκκλησία δεν διαθέτει εκείνα τα στελέχη, που θα μπορούσαν να ανακόψουν αυτό το κοσμικό ρεύμα και να στρέψουν το ενδιαφέρον των ανθρώπων προς τον Θεό. Λίγοι είναι, κληρικοί και λαϊκοί, οι ασυμβίβαστοι και οι αποφασισμένοι. Αυτοί που είναι σταθεροί στην τήρηση των θείων εντολών και αρνούνται να ακολουθήσουν δρόμους κοσμικούς και αμαρτωλούς.

Εδώ θέλω να αναφερθώ σε μια συγκεκριμένη κατηγορία θεολόγων, οι οποίοι προσφέρουν αρνητικό έργο στην Εκκλησία. Πρόκειται για τους στοχαστές θεολόγους, με την απεραντοσύνη της θεωρίας τους και την έλλειψη θεοφιλών πράξεων, με τους σκληρούς κριτικούς τους λόγους για τα πρόσωπα της Εκκλησίας και τη χαλαρή προσωπική τους ζωή. Είναι οι άνθρωποι, που δημιουργούν σύγχυση και κλονίζουν την εμπιστοσύνη του λαού προς τους κληρικούς.

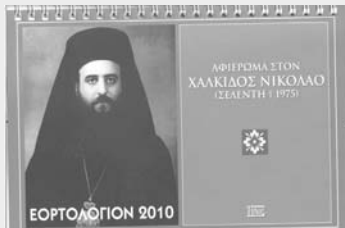
Οι θεολόγοι αυτοί – του γλυκού νερού – συνήθως είναι καθηγητές στα πανεπιστήμια, σύμβουλοι στα ινστιτούτα, σχολικοί σύμβουλοι, υπέρμαχοι του Οικουμενισμού και άνθρωποι της εφήμερης εξουσίας.

Τη θεολογική τους ιδιότητα εύκολα την αποβάλλουν, όπως βγάζουν τα πουκάμισά τους. Η θεολογία τους, που γλαφυρά και πληθωρικά διατυπώνεται, δεν είναι καρπός της ζωής. Είναι απλώς μια έμμισθη απασχόληση για καλύτερη κοσμική ζωή και όχι για πνευματικό και ιεραποστολικό έργο στο χώρο της Εκκλησίας.

Μερικές φορές αυτά τα πρόσωπα τα εμπιστεύεται η Διοίκηση της Εκκλησίας και επιπόλαια τους αναθέτει καθήκοντα, στα οποία δεν είναι δυνατόν να ανταποκριθούν.

Δεν φτάνει να στοχάζεται μόνο ο άνθρωπος. Χρειάζεται και η καρδιά και η πίστη στην ιερότητα του έργου, που επιτελεί. Προφανώς αυτό σημαίνει ακρίβεια, συνέπεια και ποιότητες θυσίας. Είναι λάθος να τοποθετούνται σε σημαντικές θέσεις της Εκκλησίας πρόσωπα με κοσμικό φρόνημα, επειδή τυχάνει να έχουν μερικούς τίτλους σπουδών. Έχει αποδειχτεί ότι αυτοί οι προσοντούχοι και πεπαιδευμένοι θεολόγοι δεν αποδίδουν και μοιάζουν με την άκαρπη συκιά. Δεν πρέπει να αποκτούν και δεύτερη έμμισθη θέση στην Εκκλησία ή να αποσπώνται από το δημόσιο για να αναπαύονται μακαρίως στα συνοδικά ή μητροπολιτικά μέγαρα και να επηρεάζουν τους μητροπολίτες, για να ακολουθούν δρόμους αντιπαραδοσιακούς και νεωτερικούς.

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΝΟΣ

Οι εκδόσεις «ΤΗΝΟΣ» αφιερώνουν φέτος το ετήσιο ημερολόγιό τους στα 35 χρόνια από την κοίμηση του μακαριστού Τήνιου Μητροπολίτου Χαλκίδος Νικολάου Σελέντη.

«Ας ξαναθυμηθούμε τον μαρτυρικό Μητροπολίτη Χαλκίδος Νικόλαο που η «ιερή χούντα» των σεραφειμικών (με τις συντακτικές πράξεις του Ιωαννίδη) εδίωξε απηνώς (δώδεκα αρχιερείς) και η σύγχρονη συνεχίζει το διωγμό, χωρίς να τους αποκαταστήσει, μετά από 35 χρόνια, καλύπτοντας την τότε κακουργία. Ο Νικόλαος φυσικά δεν έχει ανάγκη δικαιοσύνης από εμάς, αλλά δυσσαρεστούμαστε που ο αδελφοκτόνος Κάιν ζει και βασιλεύει στις μέρες μας κρυπτόμενος επιμελώς κάτω από τον «αρχιερατικό» μανδύα (!!!)»

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΟ ΜΑΣ ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΕΙΔΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ (ΣΕΛΕΝΤΗ)

συνέχεια από την 4η σελίδα

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

αταξία, και για τις διαμαρτυρίες τους αυτές διώκονται, ως μη όφειλε, απηνώς. Χύνουν το αίμα τους στα πεζοδρόμια. Ύστερα από αγωγές σε βάρος τους σύρονται στα δικαστήρια και τους επιβάλλονται μεγάλες χρηματικές απαιτήσεις. Ταλαιπωρούνται βάνουσα, και η επίσημη εκκλησία «σφυρίζει εισέτι αδιάφορα». Παρά ταύτα, οι αγωνιζόμενοι πιστοί της Λαρίσας αναμένουν, με «λώβεια υπομονή», τις Κανονικές εκείνες ενέργειες που οφείλει να ενεργήσει η επίσημη εκκλησία, και έως τότε θα συνεχίσουν, απτόητοι, τον αγώνα τους «τον καλόν» για την αποκατάσταση της Κανονικής τάξης στην Εκκλησία τους και την επαναφορά της πολυπόθητης ΟΡΘΟ-

ΔΟΞΙΑΣ - ΟΡΘΟΠΡΑΞΙΑΣ στο τόπο τους, και τους το οφείλει αυτό η Εκκλησία μας.

Η με αυτόν τον τρόπο, ως ήδη ανεφέρθη, εκλογή και χειροτονία του Ιερατείου της Εκκλησίας μας, και γενικώς οι συνεδριάσεις και οι Αποφάσεις της ΔΙΣ, και της ΙΣΤΙ, θα αποκτήσουν κύρος και βαρύτητα στο πλήρωμα της Εκκλησίας, και διότι θα βασίζονται στα «Αρχαία Γράφο/Κανονικά και πατερικά Ήθη», θα γίνονται χωρίς αντιρρήσεις αποδεκτές, γιατί δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε το βασικό Κανόνα των πέντε Πατριαρχών, ότι «ο Φρουρός της Ορθοδόξου πίστεώς μας είναι ο πιστός λαός του Θεού», και «εν προκειμένω αυτός ο λαός» φέρει ακεραία την ευθύνη για το διοικητικό αυτό μπάχαλο που επικρατεί, ως μη όφειλε, στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας.

Και έχει ακεραία την ευθύνη, γιατί δύο παντοδύναμες εν προκειμένω, λέξεις κατέχει αυτός ο πιστός λαός του Θεού για την εκλογή και χειροτονία του Ιερατείου της Εκκλησίας. Το «ΑΞΙΟΣ» και το «ΑΝΑΞΙΟΣ». Με το άξιος του πιστού λαού εισέρχεται ο Ιερωμένος «δια της θύρας εις την αυλήν των προβάτων», [Ιωάν. 10, 15], και με το ανάξιος εκδιώκεται «κακὴν - κακώς» [Αποκ. 22, 15]. Μήπως έχει φτάσει αυτή η ευλογημένη στιγμή, που οι πιστοί οφείλουν να κάνουν «**ντου**» στους ιερούς Ναούς, και να βροντοφωνάξουν το **ΑΝΑΞΙΟΣ** σε άτομα που εισήλθαν στην αυλή των προβάτων, «**αναβαίνοντα αλλαχόθεν**» και διακωμωδούν τα Θεία; Μήπως έφτασε αυτή η στιγμή που με ένα ουρανόμηκες **ΑΝΑΞΙΟΣ** να τους παραδώσουν στο Διάβολο «εις

όλεθρον της σαρκός, ίνα το πνεύμα σωθή εν τη ημέρα του Κυρίου Ιησού;» [Α' Κορ. 5, 5].

Ελπίζω, ότι η Ιερά Σύνοδος με φωτισμένους Ιερωμένους της, θα αρθεί στο ύψος των κρίσιμων περιστασίων, και θα προβεί τελικά στις ανάλογες εκείνες ενέργειες και γενναίες Γραφο/Κανονικο/Εκκλησιολογικο/Παραδοσιακές Αποφάσεις πατερικού ύψους, για τα όσα κακώς κείμενα στην Εκκλησία μας επισημαίνει ο Μακαριώτατος, και τούτο για το καλό της μόνης σώζουσας ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΟΡΘΟΠΡΑΞΙΑΣ, ώστε τελικά να δοξάζεται «εν ενί στόματι και μία καρδιά» το Όνομα του Τριαδικού μας Θεού, γιατί «**είτε τι ποιείτε, εις δόξαν Θεού ποιείτε.**», [πρβλ. Α' Κορ. 10, 31].

Πρεσβύτερος ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΛΛΑΣ
Ορθόδοξος Θεολόγος – Εκκλ/κός Συνήγορος

ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΚΕΡΚΟΠΟΡΤΑ

- Και γίνεται η Ελλάδα ο μεγαλύτερος κράτης παράνομων μεταναστών
- Αλλοιώνεται ο εθνικός ιστός σε καιρούς που διακυβεύονται τα εθνικά μας δίκαια

Δικαίωμα της κάθε κυβέρνησης να ψηφίζει όποιον νόμο θέλει. Από τη στιγμή που έχει την πλειοψηφία στη Βουλή. Ακόμη και να αγνοεί αντιδράσεις. Και επιπτώσεις στο αύριο της χώρας. Δικαίωμα αναφαίρετο όμως είναι ο καθένας να έχει τις ενστάσεις του. Και υπάρχουν πολλές σε σχέση με την εξαγγελία της κυβέρνησης, διά στόματος του αρμόδιου υπουργού, για χορήγηση της ελληνικής ιθαγένειας στα παιδιά μεταναστών που έχουν γεννηθεί εδώ.

Μακριά από μας κάθε σκέψη ρατσιστική! Όταν μάλιστα πολλοί Έλληνες πήγαν μετανάστες στην Αμερική, στον Καναδά, στην Αυστραλία, στη Γερμανία και σ' όλα τα μέρη του κόσμου.

Η κυβέρνηση ανατρέπει νόμους αλλά και διαδικασίες που ισχύουν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες και στις ΗΠΑ, τη «πατρίδα» της πολυπολιτισμικότητας.

Θα μπορεί, ανακοίνωσε ο κ. Ραγκούσης, να αποκτά αυτόματα την ελληνική

ιθαγένεια παιδί μετανάστη που γεννήθηκε εδώ, αρκεί ένας από τους γονείς του να κατοικεί μόνιμα και νόμιμα στη χώρα επί πέντε συνεχή έτη.

Επίσης και το παιδί αλλοδαπών που έχει παρακολουθήσει τις τρεις πρώτες τάξεις του Δημοτικού ή έξι τουλάχιστον τάξεις ελληνικού σχολείου. Όπως επίσης τα παιδιά που γεννιούνται σε ελληνικό έδαφος, εφόσον δεν αποκτούν αλλοδαπή ιθαγένεια με τη γέννησή τους ούτε μπορούν να αποκτήσουν τέτοια ή είναι άγνωστης ιθαγένειας ή ένας από τους γονείς τους έχει γεννηθεί στην Ελλάδα και κατοικεί μόνιμα στη χώρα από τη γέννησή του.

Μέχρι τώρα ισχύει, σύμφωνα με νόμο που ψηφίστηκε το 2005, παραμονή του αιτούντος 10 χρόνων, να έχει συμπληρώσει τον 18ο χρόνο της ηλικίας του, να ξέρει στοιχειώδη ελληνικά και να έχει μάθει ελληνική ιστορία.

Κυρίαρχα τα ερωτήματα που προκύπτουν.

Δηλαδή θα γίνεται Έλληνας το παιδί

που οι γονείς του είναι π.χ. Σομαλοί, Αφγανοί, Ιρανοί κ.λπ., χωρίς ελληνική παιδεία και συναίσθημα; Χωρίς να υπάρχει βούληση να θέλει να γίνει Έλληνας; Όταν η ιθαγένεια απονέμεται, που σημαίνει ότι πρέπει να συντρέχουν και ουσιαστικά κριτήρια ότι ο αιτών μπορεί να ενταχθεί στον ελληνικό λαό, στην ελληνική κοινωνία.

Είναι δυνατόν μοναδικό κριτήριο να είναι το να έχει πάει σχολείο;

Ισχύει αυτή η διαδικασία απόκτησης ιθαγένειας σε άλλη χώρα της ΕΕ και ποια είναι αυτή; Μετά δε την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας από τέκνα μεταναστών, δεν θα διεκδικήσουν, προσφεύγοντας σε δικαστήριο, να πάρουν και οι γονείς τους, ανεξάρτητα πλέον από τον χρόνο παραμονής, την ελληνική ιθαγένεια;

Το μόνο που πετυχαίνουν με το νέο αυτό καθεστώς είναι να γίνει η Ελλάδα ο μεγαλύτερος κράτης παράνομων μεταναστών και να διασπαστεί ο εθνικός ιστός, απαραίτητος σήμερα, που καταρρέουν

αξίες και παραδόσεις, μπροστά στους κινδύνους που αντιμετωπίζουν τα εθνικά θέματα, όπως και η ενότητα και η ομοψυχία του λαού.

Έχει πάντως τη δυνατότητα η κυβέρνηση να δώσει λύσεις στα προβλήματα διαβίωσης και εργασία που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες -αρκετοί εκ των οποίων δείχνουν έμπρακτα ότι αγαπούν τούτη τη χώρα που τους φιλοξενεί - με το καθεστώς της μακράς διαβίωσης και με μέτρα για την κοινωνική τους ένταξη. Προφανώς όμως άλλες οι βουλές... Και βέβαια δικές της όλες οι ευθύνες για την αλλοίωση της χώρας, που αναπόφευκτα θα συμβεί...

Ή μήπως δεν αντιλαμβάνεται η κυβέρνηση ότι άλλο πολιτική ένταξης, που είναι φυσικά αναγκαία, και άλλο απόδοση ιθαγένειας; Ή μήπως δεν βλέπει τον κίνδυνο να ανοίξουν Κερκόπορτες ανεξέλεγκτης αύξησης της λαθρομετανάστευσης;

ΥΓ.: Άραγε η κυβέρνηση αυτό το νομοσχέδιο θα το υποβάλει σε δημόσια διαβούλευση πριν το φέρει στη Βουλή; Και θα λάβει υπόψη την άποψη της πλειοψηφίας του λαού; Έτσι θα δείξει αν εννοεί τα όσα διακηρύσσει ή αν απλώς υποκρίνεται!

Εφ. «Παρόν» Χριστουγεννα 2009

ΤΑ ΚΑΣΤΡΑ ΠΕΦΤΟΥΝ ΟΤΑΝ ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ

Λέγεται ότι ένα κράτος δεν κινδυνεύει τόσο από τους εξωτερικούς εχθρούς όσο από τους εσωτερικούς.

Και ενώ εξωτερικοί εχθροί μπορεί να είναι οι οποιοδήποτε, εσωτερικοί όμως εχθροί, είναι πολίτες του ίδιου κράτους ή πιστοί της ίδιας θρησκείας, που έχουν χαλαρή ως και ανύπαρκτη εθνική ή θρησκευτική συνείδηση. Άνθρωποι αδιάφοροι, κοινώς γενίτσαροι, έτοιμοι να πουλήσουν ιερά και όσια αντί «πινακίου φακής» - όπως ο Ησαΐα τα πρωτοτόκια - προκειμένου να ικανοποιήσουν ταπεινές επιθυμίες: εξουσίες, τιμές, δόξες, πλούτη...

Σ' αυτούς υπολογίζουν οι ιμπεριαλιστές, με τις ασίγαστες επεκτατικές επιθυμίες ή οι θρησκευτικοί ηγέτες (όρα Πάπας...) κ.ά. Ελπίζουν πάντα ότι θα δολοφονήσουν κάποιους Εφιάλτες ή Πήλιους Γούσηδες και θα προδώσουν πατρίδα και θρησκεία.

Τέτοιοι χαλασμένοι άνθρωποι δε διστάζουν μπροστά σε τίποτα ούτε και σ' αυτή την ανθρώπινη ζωή.

Έλεγε κάποτε ο άλλοτε υπουργός των εξωτερικών της Αμερικής Αμερικανοεβραϊός Κίσινγκερ: «**Αν θέλεις να εξαφανίσεις έναν λαό, κατάργησε του το εθνικό και θρησκευτικό του φρόνημα, την ιστορική του συνείδηση και τη γλώσσα.**»

Τέτοιοι άνθρωποι - αρπακτικά όρνεα - υπάρχουν και θα υπάρχουν μέχρι το τέλος του κόσμου, γιατί υποδούλωσαν την ψυχή τους στο Σατανά, ο οποίος αμετανόητος ζητάει να εξουσιάζει τα επίγεια. Μοχθηροί, αλαζόνες και φιλαυτοί δεν ανέχονται τη Δημοκρατία γι' αυτό εφαρμόζουν το «διαίρει και βασίλευε», τη διάσπαση σε μικρότερα κράτη, σπέρνοντας τη διχόνοια και εμπλέκοντάς τα σε συνεχείς πολέμους. Και στη δική μας πατρίδα, τέτοιοι... φίλοι και σύμμαχοι, φρόντισαν να ξεσηκώσουν γειτονικά μας κράτη και να τα μεταβάλλουν σε αιώνιους εχθρούς μας ώστε να μη μας αφήνουν ούτε μια στιγμή να ησυχάσουμε.

Σκοπιανοί και Τούρκοι συνεχώς

αμφισβητούν τα κυρίαρχα εθνικά μας δικαιώματα, την ιστορία μας, τον πολιτισμό μας και προσπαθούν να τα ιδιοποιηθούν στηριζόμενοι στην Αμερικάνικη (κυρίως) ενθάρρυνση και ενίσχυση.

Για τις δολιότητες των Τούρκων ξαναγράψαμε στο φύλλο του Οκτωβρίου του 2008, αναφερόμενοι στην απαίτησή τους να θάψει ο Δήμαρχος της Χίου τα 5.000 κρανία των σφαγιασθέντων Χιωτών, από τα βάρβαρα σίφη των προγόνων τους, τον Απρίλιο του 1822, εν όνομα της Ελληνοτουρκικής φιλίας (!), ώστε να εξαλειφθεί κάθε ιστορικό στοιχείο της τουρκικής θηριωδίας που θα αποδείκνυε την ποιότητά τους.

Και ό,τι δεν πέτυχαν εξ αιτίας της άρνησης του Δημάρχου κ. Παντελή Βουρλή, το πέτυχαν εμμέσως και εν μέρει δια της διπλωματικής οδού, αναγκάζοντας το δικό μας Υπουργείο Εξωτερικών να συμβουλευθεί την αποσιώπηση του θέματος.

Εξακολουθούν να ενοχλούνται οι Τούρκοι και από άλλα δύο ντοκουμέντα Ευρωπαίων θαυμαστών του ελληνικού μεγαλείου και της αυτοθυσίας: από το ποίημα του εθνικού Γάλλου ποιητή Βίκτωρος Ουγκώ «Το Ελληνόπουλο», καθώς και από τον εύγλωττο και λίαν αποκαλυπτικό πίνακα του Γάλλου ζωγράφου Ντελακρουά «Η καταστροφή της Χίου». Αυτόν τον πίνακα, που φυλάσσονταν ως πολύτιμος θησαυρός γιατί αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο της θηριωδίας των Τούρκων, πληροφορούμαστε ότι η τουρκική διπλωματία κατάφερε να απομακρύνει από το εμφανές και περιβλεπτό μέρος που εκτίθονταν σε καθημερινή θέα και να καταχωνιασθεί στο τζαμί Οσμάνιέ - το οποίο παραμένει συνεχώς κλειστό - μέχρι να αλλοιωθεί από την υγρασία και το αποτελειώσουν τα ποντίκια. Και οι μεν Τούρκοι, απολίτιστοι και βάρβαροι, τη δουλειά τους κάνουν. Οι δικοί μας όμως, οι αρμόδιοι των υπουργείων δεν θα έπρεπε να ντρέπονται; Ξεφτίσαμε τόσο πολύ; Κι αν έτσι έχουν τα πράγματα, φοβούμα-

στε πως δεν άξιζε να πεθάνουν οι ηρωικοί Χιώτες. Ελπίζουμε όμως ότι η γενναία καρδιά του ελληνικού λαού θα σαλπίζει συναγεμυό.

B.T.

Ακολουθεί σχόλιο της εφημ. «Παρόν» 15-11-2009.

Είμαστε γιουσουφάκια...

Σε έναν χώρο, που μόνιμα είναι κλειστός, στο Οσμάνιέ Τζαμί, καταχώνιασαν τον θαυμάσιο πίνακα του Ντελακρουά «η Σφαγή της Χίου» όπου θα τον βλέπουν τα φαντάσματα και τα ποντίκια, όπως καταγγέλλει ο πρόεδρος του «Δεσμού του Φραγκομαχαλά» κ. Ιάκωβος Γ. Μπριλή. Και κάθε άλλο παρά θεωρεί... αθώα αυτήν την... εξαφάνιση του αποδεικτικού της τουρκικής θηριωδίας. Γράφει σε επιστολή του για την ενέργεια της Γ' Εφορίας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων του υπουργείου Πολιτισμού:

«Μήπως όντως υπάρχει εντολή, για λόγους εξωτερικής πολιτικής, να αλλοιώσουμε, να παραχαράξουμε, να ξεχάσουμε την ιστορία μας που συνδέεται με τις κακές όψεις της Τουρκίας και να καταχωνιάσουμε τα αποδεικτικά στοιχεία της στα... τάρταρα;

Γιατί για τα τάρταρα πρόκειται κι ως μην το ομολογούν. Αλλιώς, αν δεχθούμε ότι δεν ταίριαζε πλέον η «Σφαγή της Χίου» μέσα στο Τζαμί - Βυζαντινό Μουσείο Βουνακίου ως τον πήγαιναν στην είσοδο έστω του Αρχαιολογικού ή στο παλατάκι Ιουστινιάνη ώστε να το δουν και κάποιοι επισκέπτες.

Πάντως είναι ντροπή για όλους τους Έλληνες και προσβολή για εμάς τους Χιώτες που ανεχόμαστε τέτοιου είδους αποφάσεις τους!».

Ο υπουργός Πολιτισμού Παύλος Γερούλανος πρέπει να διαψεύσει τις ανησυχίες και τα ερωτήματα του κ. Μπριλή, δίνοντας εντολή να τοποθετηθεί ο πίνακας του Ντελακρουά στο Αρχαιολογικό Μουσείο. Γιατί αλίμονο αν φθάσαμε να κρύβουμε την Ιστορία μας, για να μην ενοχλούνται οι Τούρκοι...

«ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ»

Η Ακαδημία Επιστημών και Τεχνών του κρατιδίου των Σκοπίων κυκλοφόρησε την «ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ» και στην σχετική παρουσίαση που έγινε στα μέσα Σεπτεμβρίου την προλόγισε ο ίδιος ο πρωθυπουργός της Νικόλας Γκρουέφσκι. Σ' αυτήν, μεταξύ των άλλων, γίνεται λόγος και για την Ελλάδα. Συγκεκριμένα γράφει ότι (η Ελλάδα) «έχει υπό την κατοχή της τη Μακεδονία του Αιγαίου, ότι έχει κάνει εκκαθάριση του μακεδονικού στοιχείου, ότι σχεδίαζε με τον Μιλόσεβιτς τον διαμελισμό της ΠΓΔΜ, και ότι οι Πομάκοι της Θράκης δεν είναι παρά εξισλαμισμένοι Μακεδόνες...». Και συνεχίζοντας λέγει: «Νεώτερες έρευνες απέδειξαν ότι οι Έλληνες ως έθνος έλκουν την καταγωγή τους από τις μαύρες φυλές της Αφρικής και της ερήμου της Σαχάρας. Ακόμη και τα έπη του Ομήρου και ο Παρθενώνας δεν είναι αποτέλεσμα του ελληνικού πολιτισμού, αλλά παραχαράξεως, υιοθετήσεως, ακόμη και υποκλοπής των ανώτερων τοπικών αυτόχθονων πολιτισμών, όπως του δικού μας, του μακεδονικού» (αποσπάσματα από την εγκυκλοπαίδεια των Σκοπίων). Κάτι αντίστοιχο γράφουν και για την Αλβανία και τη Βουλγαρία. Προσθέτει ακόμη ότι οι μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ και της Βρετανίας εκπαίδευσαν τον στρατό των Κοσοβάρων UCK, στον εμφύλιο πόλεμο Σέρβων και Αλβανών το 2001.

Η έκδοση αυτή έχει προκαλέσει την αντίδραση και στα ίδια τα Σκόπια. Επίσης η Βουλγαρία διαμαρτυρήθηκε έντονα, οι Αλβανοί του Τέτοβου προειδοποίησαν ότι τα Σκόπια παίζουν με την φωτιά, οι Κοσοβάροι σε πολλαπλές συλλαλητήριους στην Πρίστινα έκαψαν σημαίες της ΠΓΔΜ, οι πρεσβείες των ΗΠΑ και της Μ. Βρετανίας ζήτησαν την απόσυρση των κειμένων που αναφέρονται στις δραστηριότητες των μυστικών υπηρεσιών των, ο Αλβανός πρόεδρος Σαλί Μπερίσα χαρακτήρισε την Εγκυκλοπαίδεια «Ρατσιστική έκρηξη κατά των Αλβανών». Επί πλέον είπε ότι: «Κανείς δεν μπορεί να δημιουργεί ταυτότητα βασιζόμενος στη νοθεία της ιστορίας». Αντίθετα η χώρα μας αρκέστηκε σε μία δήλωση του εκπροσώπου του υπουργείου των Εξωτερικών υποβαθμίζοντας το γεγονός και κάνοντας λόγο για μισαλλοδοξία και εθνικισμό των Σκοπίων.

Μετά τον ξεσηκωμό που έλαβε χώρα, δόθηκε εντολή να αναθεωρηθούν τα επίμαχα σημεία που αναφέρονται στους Αλβανούς, να ξαναγραφούν από την αρχή και να σθηστούν οι αντι-αμερικανοβρετανικές σφηνές. Αντίθετα θα παραμείνουν όπως έχουν τα αντι-βουλγαρικά και ανθελληνικά κείμενα (!).

Να κλάψουμε ή να ανοίξει η γη να μας καταπιεί;

Δεν έμεινε σ' αυτόν τον τρόπο ούτε ένας πατριώτης!

Το εκκλησιαστικό Ι.Ε.Κ.

Κάποτε όλα τελειώνουν. Και αν τα επικοινωνιακά κόλπα γίνονται από ανθρώπους της Εκκλησίας αυτό αποτελεί κατάντημα.

Είχαμε γράψει και παλαιότερα (Οκτώβριος 2008) και ρωτούσαμε: «**Έχει η Μητρόπολη Λάρισας Εκκλησιαστικό Ι.Ε.Κ.**». Απάντηση δεν πήραμε. Είδαμε όμως από το καλοκαίρι του 2009 συνεχείς ανακοινώσεις στον τοπικό τύπο για Εκκλ. Ι.Ε.Κ. που θα στεγάζονταν στο 2° Ι.Ε.Κ. στη συνοικία της Ν. Σμύρνης. Γράψαμε ξανά το Σεπτέμβριο του 2009 και υποβάλαμε την ίδια ερώτηση: «**Υπήρχε Ι.Ε.Κ.**». Απάντηση καμία.

Οι ιθύνοντες της Μητρόπολης, προκειμένου να πείσουν το λαοκρατικό λαό ότι υπάρχει Εκκλ. Ι.Ε.Κ., δημοσίευσαν την 15/12/09 φωτογραφία με καθηγητές και μαθητές και πάνω τη λεζάντα: «**Κατάρτιση υψηλής**

ποιότητας στο Εκκλ. Ι.Ε.Κ.» ενημερώνοντάς μας ότι λειτουργεί στη Λάρισα από τον περασμένο Σεπτέμβριο. Εδώ συμβαίνουν περίεργα πράγματα. Ενώ, από τα στοιχεία που έχουμε στα χέρια μας, η Μητρόπολη φαίνεται να λειτουργεί Ι.Ε.Κ. από το 2006 χρηματοδοτούμενο από το Υπουργείο, αποσιωπά την ύπαρξή του και έρχεται τώρα και μας πληροφορεί την ίδρυση Ι.Ε.Κ. από το Σεπτέμβριο του 2009. Εύλογες οι απορίες που γεννιούνται, γι' αυτό ρωτάμε τους εδώ... και το υπουργείο. **Πού** λειτουργούσε τόσα χρόνια; **Ποιοί** οι διδάξαντες; **Ποιός** ο διευθυντής του και **ποιοί** και **πόσοι** οι μαθητές που το παρακολούθησαν; **Πόσο** ήταν το κατά έτος ποσό χρηματοδότησης και από προέρχονταν οι επιχορηγήσεις; **Ποιοί** ήταν οι παραλήπτες και **ποιοί** οι υπογράφωντες;

Δέσποτα μόνον με ευχές ...

Σε ανακοινώσεις σας στο τοπικό τύπο "ΝΕΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ" γράφτηκαν πολλά τα οποία δεν σχολιάζουμε. Μένουμε μόνο στην ανακοίνωση που λέγει:

"Ξεκινούν οι εργασίες στη μονή Παναγίας Γλυκοφιλούσης Ραψάνης...". «**Με τις ευχές και την ευλογία του Σεβασμιότατου Μητροπολίτου Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιγνατίου και τη βοήθεια των πιστών ανθρώπων, έφτασε στο σημείο να ξεκινήσουν οι εργασίες ανοικοδόμησης του νέου ευμεγέθους καθεολικού της Ιεράς Μονής...**».

Εμείς ρωτάμε καλοπροαίρετα: α) Η Ι. Μητρόπολη εκτός από τις ευχές και τις

ευλογίες του Μητροπολίτη, πόσα έδωσε για τον σκοπό αυτό; Και β) Στην κανονιστική διάταξη του προσκυνηματος της Αγ. Παρασκευής Τεμπών υπάρχει στο άρθρο 9/1α παράγραφος «**Δια την συντήρησιν και ανακαίνισιν και τον ευπρεπισμόν των παρεκκλησιών της Κοινότητας Ραψάνης ποσοστό 2%**» από τις εισπράξεις του προσκυ-

νηματος. Από το 1990 έως το 2009 πρέπει να συγκεντρώθηκαν και να δόθηκαν (εάν δόθηκαν) περίπου 100.000 ευρώ. Απ' αυτά δεν έπρεπε να δώσετε έστω συμβολικά 5.000-10.000 ευρώ για την ανέγερση του Καθεολικού της Μονής; Διότι, μόνον με ευχές και χωρίς χρήματα, έργα, όπως ξέρετε και σεις από την Σαλαμίνα, δεν γίνονται.

Τί απογοήτευση !...

Βλέποντας αυτή τη φωτογραφία σε πιάνει απογοήτευση! Να κάνει εβδομαδιαία κηρύγματα στο πιο κεντρικό και μεγαλύτερο ναό της Λάρισας ο ίδιος ο Δεσπότης και να τον παρακολουθούν τόσοι μόνο και πιο λίγοι απ' όσους παρουσιάζει η φωτογραφία που τραβήχτηκε στην εκδρομή... Συνήθως σ' αυτές τις περιπτώσεις επιδιώκεται να υπάρχει πλήθος ανθρώπων.

Τουλάχιστον δεν ζητούσατε να μάθετε πότε θα επισκέπτονταν το μοναστή-

ρι κάποιος γκρουπ προσκυνητών ώστε μαζί τους να βγάλατε φωτογραφία;

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Στην προσπάθειά της η εφημερίδα μας να επιτελέσει το έργο που της επιβάλλει η ηθική δεοντολογία και το δημοσιογραφικό καθήκον έχει διευρύνει και βελτιώσει την ύλη της σε θέματα θρησκευτικού, παιδαγωγικού, ιστορικού, εθνικού και εκκλησιαστικού περιεχομένου, τα οποία αποβλέπουν στην πνευματική κατάρτιση των αναγνωστών μας αλλά και την ενημέρωσή τους σε ζητήματα της καθημερινής ζωής αφού προηγουμένως έχει ασκηθεί η καλοπροαίρετη κριτική.

Αποδίδει στον καθένα τον απαιτούμενο σεβασμό αδιακρίτως βαθμού, αξιώματος, θέσεως και επαγγέλματος.

Επαιρεί και εξαιρεί κάθε εποικοδομητική ενέργεια και δε διστάζει να σπλητεύει δραστηριότητες που δεν αντέχουν στο φως της Γραφής.

Είναι υπέρμαχος της ρήσης: «Φίλος ο Πλάτων, φίλτατη η αλήθεια», καθότι Αλήθεια είναι ο Χριστός, όπως το βεβαιώνει ο ίδιος λέγοντας: «Εγώ εμί η ζωή, η οδός και η αλήθεια».

Η αλήθεια, γενικά, είναι μία κατάσταση που άλλους χαροποιεί και άλλους στενοχωρεί. Και χαροποιεί τους πνευματικά ανεβασμένους και ιδιαίτερα όταν τους επισημαίνονται τα ελαττώματα και οι αμαρτίες τους. Στενοχωρεί δε τους εγωιστές, υπερήφανους και αλαζόνες, τους άγευστους πνευματικής ζωής. Είναι συνεπώς η αλήθεια – την οποία με δέος υπηρετεί η εφημερίδα μας – ο κύριος παράγοντας που διαχωρίζει τους ανθρώπους σε καλούς (σοφούς· σ' εκείνους που ευχαρίστως την αποδέχονται), και σε κακούς, που μισούν κάθε τι που έχει σχέση μαζί της.

Και οι μεν καλοί επιδέχονται βελτίωση, οι δε κακοί συνεχώς υποβαθμίζουν την κακότητά τους όπως λέγει και ο Παροιμιστής: «Μη έλεγχε κακούς, ίνα μη μισήσωσί σε· έλεγχε σοφόν και αγαπήσει σε» (Παροιμ. 9,8).

Και γεννιέται το ερώτημα: Μήπως πρέπει να σταματήσουμε να λέμε την αλήθεια και να παύσουμε να ελέγχουμε την αμαρτία και τα κακώς δρώμενα για να μη διωκόμαστε; Γιατί είναι βέβαιο ότι θα διωχθούμε, διότι «ο δίκαιος είναι βαρύς και βλεπόμενος, ότι ανόμιος εστί τοις άλλοις ο βίος αυτού και εξηλλαγμένα αι τρίβοι αυτού» (Σοφία Σολομ. 2, 14).

Την απάντηση την έδωσε ο ίδιος ο Χριστός, που είναι η ζωή, η οδός και η αλήθεια, και ο οποίος, αν και προγνώριζε τις συνέπειες αυτές της στάσης, ήλεγξε την κλίκα των τότε εκκλησιαστικών αρχόντων και μάλιστα με δριμύτατους χαρακτηρισμούς. Τους αποκάλυψε γεννήματα εχιδών, φονείς, τάφους στολισμένους εξωτερικά αλλά γεμάτους με σκουλήκια εσωτερικά..., κι εκείνοι τον σταύρωσαν γιατί αποκάλυψε τον εσωτερικό τους βόρβορο και τα κρυπτά των διανοιών τους.

Το συμπέρασμα είναι ότι, ο καθένας που θα ζήσει κατά Θεόν, θα διωχθεί. Γι' αυτό οι περισσότεροι εκ των χριστιανών – κληρικών και λαϊκών – συμβιβάζονται με όλες τις καταστάσεις, αρνούμενοι τον σταυρικό τρόπο ζωής, που υπέδειξε ο Κύριός μας, και σιγώντας μπροστά στην αδικία, ζουν ευφρενόμενοι στον παρόντα κόσμο. Λησμονούν όμως τα λόγια αγίων Πατέρων που μας λένε: «Ο την αλήθειαν σιγών κρύπτει Χριστόν εν τάφω» (αγ. Μελέτιο. Ομολ.) και «Ο σιγών μπροστά στην αδικία είναι ανάξιος να προσέρχεται στη θεία κοινωνία» (αγ. Νικόδ. αγιορ.)

Τέλος οι υπεύθυνοι της εφημερίδας μας, πιστοί στην αρχή της αλήθειας, είναι αποφασισμένοι να σκέφτονται, να ζουν και να ενεργούν κατά Θεόν, έστω κι αν δυσσαρεστούν κάποιους ενόχους με τον ασκούμενο έλεγχο. Την απόφασή τους αυτή, βέβαια πληρώνουν καθημερινά, διωκόμενοι από τον επιχώριο δεσπότη με ασφαλιστικά μέτρα και οδηγούμενοι στα δικαστήρια με ψευδείς κατηγορίες.

Ας γνωρίζουν όμως οι διώκτες μας ότι, όποια κι αν εφεύρουν σατανική μηχανή, δε θα μας κάμψουν – του Θεού συνεργούντος – σύμφωνα με το σοφό: «Δεν θα πεθάνουμε όταν πεθάνουμε, αν πεθάνουμε πριν πεθάνουμε».

Β.Γ.